

## Υπηρέτες στο Βασίλειο

Εισαγωγή

### Έλληνας - Σοφιστές

Γύρω στο 400 π.Χ. σοφιστές, άντρες εξαιρετικά προικισμένοι και επιδέξιοι στην τέχνη της πειθούς, ταξίδευαν από πόλη σε πόλη πληρώνοντας για να μεταδίδουν τα μηνύματά τους.

«στο δεύτερο μισό του 5ου αιώνα π.Χ., ιδιαίτερα στην Αθήνα, ο «σοφιστής» έφτασε να υποδηλώνει μια τάξη πλανόδιων κυρίως διανοούμενων που δίδασκαν μαθήματα σε διάφορα θέματα, έκαναν εικασίες για τη φύση της γλώσσας και του πολιτισμού και χρησιμοποιούσαν ρητορική για να επιτύχουν τους σκοπούς τους, γενικά για να πείσει ή να πείσει τους άλλους. «Οι σοφιστές, ωστόσο, είχαν ένα σημαντικό κοινό: ό,τι άλλο έκαναν ή δεν ισχυρίστηκαν ότι γνώριζαν, χαρακτηριστικά είχαν μεγάλη κατανόηση για το τι λέξεις θα διασκέδαζαν, θα εντυπωσίαζαν ή θα έπειθαν ένα κοινό».<sup>[2]</sup> Οι σοφιστές πήγαν στην Αθήνα για να διδάξουν γιατί η πόλη εκείνη την εποχή ανθούσε. Ήταν καλή δουλειά για όσους ήταν καλοί στη συζήτηση, που ήταν ειδικότητα των πρώτων σοφιστών, και έλαβαν τη φήμη και την περιουσία που αναζητούσαν».

«Πολλοί σοφιστές δίδαξαν τις δεξιότητές τους για ένα τίμημα. Λόγω της σημασίας τέτοιων δεξιοτήτων στην δικαστική κοινωνική ζωή της Αθήνας, οι ασκούμενοι είχαν συχνά πολύ υψηλές αμοιβές. Η πρακτική των σοφιστών να αμφισβητούν την ύπαρξη και τους ρόλους των παραδοσιακών θεοτήτων και να ερευνούν τη φύση των ουρανών και της γης προκάλεσε μια λαϊκή αντίδραση εναντίον τους».<https://en.wikipedia.org/wiki/Sophist>

### Ρωμαίοι Ρήτορες

Οι Ρωμαίοι Ρήτορες ήταν παρόμοιοι με τους Έλληνες Σοφιστές. Και οι δύο πληρώθηκαν για τις γνώσεις και την ικανότητά τους να πείσουν.

«Ο Κικέρων ένωθε ότι ο τέλειος ρήτορας έπρεπε να γνωρίζει πολλά θέματα. Για να εφεύρει τα επιχειρήματά του, ο τέλειος ρήτορας πρέπει να έχει ένα ευρύ φάσμα γνώσεων».<sup>[2]</sup>

«Ο Κικέρων υποστήριξε ακράδαντα ότι η ρητορική ήταν κάτι περισσότερο από νομικά υπομνήματα ή σχολικό μάθημα. Ο Κικέρων θεωρούσε τη ρητορική ως την υψηλότερη μορφή πνευματικής δραστηριότητας και απαραίτητο εργαλείο για την ευημερία του κράτους. Επιπλέον, συνδύασε τις τρεις λειτουργίες του ρήτορα στα τρία επίπεδα ύφους. Μπόρεσε να δώσει στους συναδέλφους του μια ευρεία ερμηνεία του αττικισμού και αναβίωσε τους καλύτερους από τους Έλληνες θεωρητικούς και επαγγελματίες της ρητορικής. Μπορεί να ειπωθεί ότι ο Κικέρων ήταν ιδεαλιστής. Ως σπουδαστής της ελληνικής ρητορικής, ενθάρρυνε τους συγχρόνους του να ασκήσουν τα ίδια ιδανικά, ήθη και πρότυπα του παρελθόντος. Η κύρια εστίασή του ήταν να προσαρμόσει το Ελληνικό (αρχαία Ελλάδα) δόγμα στις ανάγκες της Ρώμης. Την εποχή του Κικέρωνα, η Ρώμη είχε γίνει ένα μέρος όπου η ελεύθερη έκφραση των ιδεών δεν ήταν πλέον ανεκτή. Η κυβέρνηση είχε διαφθαρεί».<https://courses.lumenlearning.com/publicspeakingprinciples/chapter/the-roman-republics-adoption-of-rhetoric/>

### Εβραίοι Ραβίνοι

Οι Ραβίνοι ήταν σε ορισμένες περιπτώσεις όπως οι σοφιστές και οι ρήτορες, εκτός από το ότι οι διδασκαλίες αφορούσαν το Tanhah και την Torah. Πολλοί ραβίνοι ταξίδεψαν για να διδάξουν σε τοπικές συναγωγές όπου οι επίδοξοι νέοι πλήρωναν για να γίνουν οπαδοί (μαθητές) για να γίνουν ραβίνοι όπως ο ραβίνος τους. Καθώς η φήμη μεγάλωνε, μερικοί ραβίνοι έμειναν σε μια τοποθεσία.

## Οι Απόστολοι του Χριστού

Ήταν το αντίθετο των άρτια καταρτισμένων και εκλεπτυσμένων ρητόρων. Διακήρυξαν τον Χριστό (τα καλά νέα της συγχώρεσης και της σωτηρίας) χωρίς να απαιτούν χρήματα, συχνά πεινώντας και διωκόμενοι.

Κεφάλαιο 1

### Το Σώμα του Χριστού - Ένας λειτουργικός οργανισμός

Η Βίβλος δεν φαίνεται να παρέχει οδηγίες για τη συχνότητα ή τον τόπο συνάντησης. Στην πραγματικότητα, ο Ιησούς δήλωσε στη Σαμαρείτιδα ότι η τοποθεσία δεν ήταν σημαντική. (Ιωάννης 4:3) Είναι το εσωτερικό ον, η ψυχή ή η καρδιά που λατρεύει.

«Ας μην εγκαταλείψουμε τη συνάντηση, όπως συνηθίζουν να κάνουν κάποιοι, αλλά ας ενθαρρύνουμε ο ένας τον άλλον». (Εβρ 10:25)

«Είστε μια εκλεκτή φυλή, ένα βασιλικό ιερατείο, ένα ιερό έθνος, ένας λαός για τη δική του ιδιοκτησία, για να διακηρύξετε τα αριστεία εκείνου που σας κάλεσε από το σκοτάδι στο θαυμάσιο φως του». (1 Πέτρου 2:9)

Πολλά έχουν καταγραφεί για τις ενέργειες αυτών των Χριστιανών του 1ου αιώνα - των «καλεσμένων ανθρώπων» του Χριστού.

- a. Αφοσιώθηκαν στις διδασκαλίες των αποστόλων. Πράξεις 2:42
- b. Είχε τα πάντα κοινά. Πράξεις 2:44
- c. Συναντιόντουσαν καθημερινά, έτρωγαν, μοιράζονταν ό,τι είχαν, μαζεύονταν στο Solomon's Colonnade. Πράξεις 5:12
- d. Οι ελίτ Εβραίοι αγνόησαν τις ελληνόφωνες χήρες, Εβραίους από διάφορα μέρη της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Πράξεις 6
- e. Το εκκλησιαστικό σώμα επέλεξε υπηρέτες για τις ανάγκες των Ελληνοχριστιανών χηρών. Πράξεις 6
- f. **Θαμμένος** Στέφανο και θρήνησε βαθιά γι' αυτόν. Πράξεις 7
- g. Έμεινε πιστός ενώ διώχτηκε. Πράξεις 8
- h. Έφυγαν από τους διωγμούς, εγκατέλειψαν το σπίτι τους και τη μη χριστιανική οικογένεια. Πράξεις 8
- i. Όταν έφτασαν στη νέα τους χώρα, δίδαξαν το Ευαγγέλιο. Πράξεις 8:4
- j. Έτσι, οι μαθητές αποφάσισαν, ο καθένας ανάλογα με τις δυνατότητές του, να στείλει ανακούφιση στους αδελφούς που ζούσαν στην Ιουδαία. Πράξεις 11:29-30
- k. Πολλοί ήταν συγκεντρωμένοι και προσεύχονταν. Πράξεις 12:12
- l. Συγκέντρωσε την εκκλησία μαζί για μια έκθεση. Πράξεις 14:27
- m. Τότε φάνηκε καλό στους αποστόλους και στους πρεσβυτέρους, με όλη την εκκλησία, να διαλέξουν άντρες ανάμεσά τους και να τους στείλουν στην Αντιόχεια μαζί με τον Παύλο και τον Βαρνάβα. Πράξεις 15:22
- n. Συγκέντρωσε το πλήθος μαζί - παραδώστε την επιστολή Πράξεις 15:31
- o. Οι μαθητές μαζεύτηκαν για να σπάσουν ψωμί. Πράξεις 20:7
- p. Όταν συγκεντρωθείτε στο όνομα του Κυρίου Ιησού ... παραδώστε αυτόν τον άνθρωπο στον Σατανά για την καταστροφή της σάρκας, ώστε το πνεύμα (ψυχή) του να σωθεί την ημέρα του Κυρίου. 1 Κορ 5:4-5
- q. Παρουσία πάσης επίπληξης αμαρτωλών πρεσβυτέρων. 1 Τιμόθεο 5:20

**Σχόλιο:** Όταν όλη η εκκλησία συγκεντρωνόταν σε ένα μέρος, οι συνεδριάσεις τους ήταν λειτουργικού σώματος, ελευθερίας, ζωντανίας, ανοιχτής συμμετοχής σε όλους, αλλά όχι απαραίτητα πάντα σε ενότητα.

«Ο λόγος του Χριστού ας κατοικεί πλουσιοπάροχα μέσα σας, διδάσκοντας και νουθετεί ο ένας τον άλλον με κάθε σοφία, ψάλλοντας, ψαλμούς και ύμνους και πνευματικά τραγούδια, με ευγνωμοσύνη στις καρδιές σας προς τον Θεό. Και ό,τι κι αν κάνετε, με λόγο (λέτε) ή με πράξη (κάνετε), κάντε τα πάντα στο όνομα του Κυρίου Ιησού, ευχαριστώντας τον Θεό Πατέρα μέσω αυτού». (Κολ. 3:16-17)

Σχόλιο: Το «Εσύ» περιλαμβάνει και άνδρες και γυναίκες που μπορεί να έχουν ψαλμό, διδασκαλία, προφητεία, αποκάλυψη ή ερμηνεία. Αλλά δεν θα εκτελούσαν όλοι όλες αυτές τις λειτουργίες. Η διδασκαλία έγινε από «εσείς» όχι από κάποιον επαγγελματία ιεροκήρυκα ή ομιλητή.

Σχόλιο: Μην παίρνεις τη δόξα από τον Θεό στον εαυτό σου.

«Αλλά σε ένα μεγάλο σπίτι δεν υπάρχουν μόνο χρυσά και ασημένια σκεύη, αλλά και ξύλινα και πήλινα, άλλα για τιμή και άλλα για ατίμωση. Επομένως, αν κάποιος καθαρίσει τον εαυτό του από το τελευταίο, θα είναι δοχείο τιμής, αγιασμένο και χρήσιμο για τον Δάσκαλο, προετοιμασμένο για κάθε καλό έργο». (2 Τιμόθεο 2:20-21)

«Μέσω του Ιησού, λοιπόν, ας προσφέρουμε συνεχώς στον Θεό μια θυσία έπαινο—τον καρπό των χειλιών που ομολογούν το όνομά του. Και μην ξεχνάς να κάνεις το καλό και να μοιράζεσαι με τους άλλους, γιατί με τέτοιες θυσίες (προσφορές) ο Θεός είναι ευχαριστημένος». (Εβραίους 13:15-16)

Σχόλιο: Το «Fruit of Lips» δεν περιορίζεται στο τραγούδι.

Η Εκκλησία που έχτισε ο Χριστός είναι ένας οργανωμένος οργανισμός, όχι ένας οργανισμός με θέσεις εξουσίας ή βαθμίδας. Είναι ένα σώμα πιστών, υπάκουων και πιστών ανθρώπων με διαφορετικές λειτουργίες (χαρίσματα) με τρόπο που το χριστιανικό σώμα μπορεί να εκπληρώσει την αποστολή του να αναζητά τους χαμένους, να φροντίζει ο ένας τον άλλον και να εκτελεί όλες τις υπηρεσίες που ο Ιησούς Χριστός, η Κεφαλή του το Σώμα, τους έδωσε να κάνουν. Κανείς δεν ήταν κατώτερος ή ανώτερος - όλα είναι απαραίτητα για να λειτουργεί σωστά το Σώμα. Το Σώμα είναι ένα εν Χριστώ και ενωμένο σε Αυτόν και τους σκοπούς Του παρά σε συμφωνία απόψεων και ερμηνείας κάποιας διδασκαλίας.

«Διότι λέω, μέσω της χάριτος που μου δόθηκε, σε καθέναν που είναι ανάμεσά σας, να μην θεωρεί τον εαυτό του περισσότερο από όσο θα έπρεπε να πιστεύει, αλλά να σκέφτεται νηφάλια, όπως ο Θεός έδωσε στον καθένα ένα μέτρο πίστης. Διότι όπως έχουμε πολλά μέλη σε ένα σώμα, αλλά όλα τα μέλη δεν έχουν την ίδια λειτουργία, έτσι και εμείς, όντας πολλοί, είμαστε ένα σώμα εν Χριστώ, και ξεχωριστά μέλη ο ένας του άλλου. Έχοντας τότε δώρα (λειτουργίες) που διαφέρουν ανάλογα με τη χάρη που μας δίνεται, ας τα χρησιμοποιήσουμε». (Ρωμαίους 12:3-8)

Σχόλιο: «Πιο πολύ» - Το ένα δεν είναι σημαντικό γιατί έχουν ένα ιδιαίτερο χάρισμα, όπως να μιλούν σε μια γλώσσα που δεν τους είναι γνωστή, μια γλώσσα. Η λειτουργία της φυσικής καρδιάς του ανθρώπου δεν είναι πιο σημαντική από τη λειτουργία των εντέρων του. Άρα, η λειτουργία ενός χριστιανού δεν είναι πιο σημαντική από τη λειτουργία ενός άλλου.

**Σχόλιο:** Οι ανάγκες των «λειτουργιών» του εκκλησιαστικού σώματος ποικίλλουν, επομένως οι λειτουργίες ποικίλλουν ανάλογα με την ανάγκη. Η εκτέλεση μιας λειτουργίας δεν πρέπει να βασίζεται σε ικανότητες, μόρφωση ή σε κοσμικό επαγγελμα αλλά σε ανάγκες της χριστιανικής οικογένειας.

Όσοι είναι εν Χριστώ, το Σώμα Του, καλούνται από την αμαρτία στη δικαιοσύνη, σε έναν αλλαγμένο συγχωρεμένο λαό και μέρος του Ενός Σώματος - ενός ζωντανού οργανισμού, με πολλά μέρη. Συγκρίνεται με το ανθρώπινο σώμα με τα πολλά μέρη του να λειτουργούν όλα αρμονικά, με κάθε μέρος να επιτελεί τη μοναδική του λειτουργία.

Επομένως, η Εκκλησία που έχτισε ο Χριστός είναι ένα σώμα πιστών, υπάκουων και εμπλεκόμενων ανθρώπων οργανωμένο με τρόπο ώστε το σώμα να μπορεί να αναπτυχθεί και να εκπληρώσει την αποστολή του φροντίζοντας ο ένας για τον άλλον και εκτελώντας υπηρεσίες που τους έδωσε ο Χριστός, η Κεφαλή του Σώματος. .

Ωστόσο, στην εκκλησία της Κορίνθου, φαίνεται να επικρατούσε χάος – όλοι μιλούσαν ταυτόχρονα, δεν διαδέχονται ο ένας τον άλλον και ελάχιστος σεβασμός ο ένας για τον άλλον.

#### Εξετάστε το 1 Κορινθίους 14.

«Αδέρφια, μην είστε παιδιά στη σκέψη σας. Να είστε νήπια στο κακό, αλλά στη σκέψη σας να είστε ώριμοι. Στον Νόμο είναι γραμμένο: «Με ανθρώπους ξένων γλωσσών και με χείλη ξένων θα μιλήσω σε αυτόν τον λαό, και τότε ακόμη δεν θα με ακούσουν, λέει ο Κύριος». Έτσι, οι γλώσσες είναι σημάδι όχι για πιστούς αλλά για απίστευτους, ενώ η προφητεία είναι σημάδι όχι για απίστευτους αλλά για πιστούς. (έναντι 20-22)

«Εάν, λοιπόν, συγκεντρωθεί ολόκληρη η εκκλησία και μιλήσουν όλοι σε γλώσσες, και εισέλθουν ξένοι ή άπιστοι, δεν θα πουν ότι δεν έχετε τα μυαλά σας; Αλλά αν όλοι προφητεύσουν και μπει κάποιος άπιστος ή ξένος, καταδικάζεται από όλους, καλείται να λογοδοτήσει από όλους, αποκαλύπτονται τα μυστικά της καρδιάς του και έτσι, πέφτοντας με τα μούτρα, θα λατρεύει τον Θεό και θα δηλώσει ότι ο Θεός είναι πραγματικά ανάμεσά σας. (έναντι 23-25)

Και τότε, αδέρφια; Όταν συνέρχεστε, ο καθένας έχει έναν ύμνο, ένα μάθημα, μια αποκάλυψη, μια γλώσσα ή μια ερμηνεία. Ας γίνουν όλα τα πράγματα για την οικοδόμηση. Αν κάποιος μιλάει σε μια γλώσσα, ας είναι μόνο δύο ή το πολύ τρεις, και ο καθένας με τη σειρά του, και ας ερμηνεύσει κάποιος. Αν όμως δεν υπάρχει κανείς να ερμηνεύσει, ας σιωπήσει ο καθένας στην εκκλησία και ας μιλήσει στον εαυτό του και στον Θεό. Ας μιλήσουν δύο τρεις προφήτες και οι άλλοι ας ζυγίσουν αυτά που λέγονται. Αν γίνει αποκάλυψη σε άλλον που κάθεται εκεί, ας σιωπήσει ο πρώτος. Γιατί όλοι μπορείτε να προφητεύετε ένας προς έναν, για να μάθουν όλοι και να ενθαρρύνονται όλοι, και τα πνεύματα των προφητών να υπόκεινται σε προφήτες. Γιατί ο Θεός δεν είναι Θεός σύγχυσης αλλά ειρήνης. (έναντι 26-33)

«Όπως σε όλες τις εκκλησίες των αγίων, οι γυναίκες πρέπει να σιωπούν στις εκκλησίες. Διότι δεν επιτρέπεται να μιλούν, αλλά πρέπει να είναι υποταγμένοι, όπως λέει και ο Νόμος. Αν υπάρχει κάτι που θέλουν να μάθουν, ας ρωτήσουν τους συζύγους τους στο σπίτι. Γιατί είναι ντροπή για μια γυναίκα να μιλάει στην εκκλησία. (έναντι 33-35)

«Η μήπως από σένα ήρθε ο λόγος του Θεού; Ή είστε οι μόνοι που έχει φτάσει; Αν κάποιος νομίζει ότι είναι προφήτης ή πνευματικός, θα πρέπει να αναγνωρίσει ότι αυτά που σας γράφω είναι εντολή του Κυρίου. Αν κάποιος δεν το αναγνωρίζει αυτό, δεν αναγνωρίζεται. Λοιπόν, αδελφοί μου, επιθυμείτε ένθερμα να προφητεύετε και μην απαγορεύετε να μιλάτε σε γλώσσες. Αλλά όλα τα πράγματα πρέπει να γίνονται αξιοπρεπώς και με τη σειρά». (έναντι 36-40)

#### **ανακεφαλαίωσουμε**

1. Κάτω από αυτές τις συνθήκες οι Χριστιανοί της Κορίνθου μπορούσαν να μάθουν ελάχιστα και λίγοι, αν και καθόλου, εκπαιδεύτηκαν. Ίσως πολλοί ένιωσαν ότι «η λειτουργία μου είναι πιο σημαντική από τη δική σου, μπορώ \_\_\_\_\_».
2. Η διδασκαλία ήταν πιο σημαντική από το να ακούς.
3. Η τάξη και η κατανόηση είναι σημαντικές.
4. Η συμμετοχή όλων των Χριστιανών είναι σημαντική.
5. Η οικοδόμηση είναι απαραίτητη για την πίστη και την ανάπτυξη, επομένως, μην εγκαταλείπετε τη συνεύρεση.
6. Ο σεβασμός των άλλων ενισχύει την ενότητα.
7. Ο σεβασμός του νόμου και των εθίμων δεν μπορεί να αγνοηθεί.
8. Η συμπεριφορά μιας συζύγου ατίμασε τον σύζυγό της ή κάποιον άλλο με τις ερωτήσεις τους που έμοιαζαν να αποτελούν πρόκληση.
9. Η ασέβεια των άλλων προσπαθώντας να μιλήσει πιο δυνατά από αυτούς.
10. Οι ενέργειές τους χρειάζονταν για να δείξουν την αγάπη τους ο ένας για τον άλλον, ώστε οποιοσδήποτε ξένος παρατηρητής να δοξάζει τον Θεό.

Τέλος Ανακεφαλαίωση

«Αν κάποιος υπηρετεί, πρέπει να το κάνει με τη δύναμη που παρέχει ο Θεός, ώστε σε όλα να δοξάζεται ο Θεός μέσω του Ιησού Χριστού. Σ' Αυτόν ας είναι η δόξα και η δύναμη στους αιώνες των αιώνων». (1 Πέτρου 4:11β)

«Ας συνεχιστεί η αδελφική αγάπη. Μην αμελείτε να δείξετε φιλοξενία σε ξένους, γιατί έτσι μερικοί έχουν φιλοξενήσει αγγέλους χωρίς να το γνωρίζουν. Θυμηθείτε αυτά [Χριστιανοί] που είναι στη φυλακή, σαν να είναι στη φυλακή μαζί τους, και εκείνοι που τους κακομεταχειρίζονται, αφού κι εσείς είστε μέσα στο σώμα». (Εβρ 13:1-3)

Σχόλιο: «Δείξε φιλοξενία» είναι να φροντίζεις τις ανάγκες των άλλων, συμπεριλαμβανομένων των ταξιδιωτών αλλά όχι εκείνων που δίδαξαν ένα μήνυμα αντίθετο με το Ευαγγέλιο του Χριστού.

**Σχόλιο:** Αυτοί που βρίσκονται στη φυλακή – πιθανώς χριστιανοί που διώκονται από φυλάκιση για την πίστη τους στον Χριστό.

«Ό,τι κι αν κάνετε, να εργάζεστε εγκάρδια, όπως για τον Κύριο και όχι για τους ανθρώπους, γνωρίζοντας ότι από τον Κύριο θα λάβετε την κληρονομιά ως ανταμοιβή. Υπηρετείτε τον Κύριο Χριστό». (Κολοσσαείς 3:23-24)

«Κρατήστε τη συμπεριφορά σας μεταξύ των εθνών τιμητική, ώστε όταν μιλάνε εναντίον σας ως κακοποιοί, να δουν τις καλές σας πράξεις και να δοξάσουν τον Θεό την ημέρα της επίσκεψης». (1 Πέτρου 2:12)

«Πάνω απ' όλα, κρατήστε αγαπώντας ο ένας τον άλλον ειλικρινά, αφού η αγάπη καλύπτει πλήθος αμαρτιών. Δείξτε φιλοξενία ο ένας στον άλλο χωρίς γκρίνια. Καθώς ο καθένας έχει λάβει ένα δώρο, χρησιμοποιήστε το για να υπηρετήσετε ο ένας τον άλλον, ως καλοί διαχειριστές της ποικίλης χάριτος του Θεού όποιος μιλάει, ως κάποιος που λέει χρησμούς του Θεού. όποιος υπηρετεί ως κάποιος που υπηρετεί με τη δύναμη που παρέχει ο Θεός — για να δοξάζεται σε όλα ο Θεός μέσω του Ιησού Χριστού. Σε αυτόν ανήκει η δόξα και η κυριαρχία στους αιώνες των αιώνων». (1 Πέτρου 4:8-11)

**Σχόλιο:** «Γκρίνια» – «Γιατί πρέπει να το κάνω αυτό;» Ή, «Δεν θέλω, αλλά, θα το κάνω από καθήκον». «Δώρο για εξυπηρέτηση» – λαμβάνετε κάτι που πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για να ωφεληθούν άλλοι.

«Αν κάποιος δεν φροντίζει για (φροντίζει) τους δικούς του συγγενείς, ιδιαίτερα την άμεση οικογένειά του, έχει αρνηθεί την πίστη και είναι χειρότερος από έναν άπιστο». (1 Τιμόθεο 5:8)

«Μια θρησκεία αγνή και ανοξείδωτη σύμφωνα με τον Θεό Πατέρα είναι η εξής: να φροντίζει κανείς ορφανά και χήρες που υποφέρουν και να διατηρεί τον εαυτό του αμόλυντο από τον κόσμο». (Ιακώβου 1:27)

«Διότι ο Θεός δεν είναι άδικος ώστε να παραβλέπει το έργο σας και την αγάπη που δείξατε για το όνομά του υπηρετώντας τους αγίους, όπως κάνετε ακόμα. Και επιθυμούμε ο καθένας από εσάς να δείξει την ίδια σοβαρότητα για να έχει την πλήρη σιγουριά της ελπίδας μέχρι το τέλος». (Εβραίους 6:10-11)

«Ας μην κουραζόμαστε να κάνουμε το καλό, γιατί την κατάλληλη στιγμή θα θερίσουμε μια σοδειά αν δεν τα παρατήσουμε. Επομένως, όσο έχουμε την ευκαιρία, ας κάνουμε το καλό σε όλους τους ανθρώπους, ιδιαίτερα σε αυτούς που ανήκουν στην οικογένεια των πιστών». (Γαλάτες 6:9-10)

## Ερωτήσεις

1. Η Βίβλος προσδιορίζει πού και πότε να συγκεντρωθούν.  
Σωστό Λάθος \_\_\_
2. Το χάρισμα της διδασκαλίας είναι πιο σημαντικό από τη νουθεσία.  
Σωστό Λάθος \_\_\_
3. Φιλοξενία είναι να έχεις κόσμο για συντροφιά και φαγητό.  
Σωστό Λάθος \_\_\_
4. Όλοι οι Χριστιανοί λαμβάνουν ένα δώρο για να υπηρετήσουν

Σωστό Λάθος \_\_\_\_

5. Η καθαρή θρησκεία είναι να φροντίζει τις ανάγκες των άπορων που δεν μπορούν να φροντίσουν τον εαυτό τους.

Σωστό Λάθος \_\_\_\_

## Chapter 2

### Θεού Σπορείς του Ευαγγελίου

Ο Χριστός επιθυμεί το μήνυμα του Ευαγγελίου να διακηρυχθεί σε όλη την ανθρωπότητα. Την Πεντηκοστή οι αυτόπτες μάρτυρες του, οι απόστολοι, ήταν οι πρώτοι κήρυκες του Ευαγγελίου.

*«Αλλά στην πραγματικότητα, ο Θεός έχει τακτοποιήσει τα μέρη του σώματος, κάθε ένα από αυτά, όπως ακριβώς ήθελε να είναι. Αν ήταν όλα ένα μέρος, πού θα ήταν το σώμα; Όπως είναι, υπάρχουν πολλά μέρη, αλλά ένα σώμα. Το μάτι δεν μπορεί να πει στο χέρι, "Δεν σε χρειάζομαι!" Και το κεφάλι δεν μπορεί να πει στα πόδια, "Δεν σε χρειάζομαι!" Αντίθετα, εκείνα τα μέρη του σώματος που φαίνονται πιο αδύναμα είναι απαραίτητα και τα μέρη που πιστεύουμε ότι είναι λιγότερο αξιόλογα τα αντιμετωπίζουμε με ιδιαίτερη τιμή. Και τα μέρη που δεν παρουσιάζονται αντιμετωπίζονται με ιδιαίτερη σεμνότητα, ενώ τα ευπαρουσίαστα μέρη μας δεν χρειάζονται ιδιαίτερη μεταχείριση. Αλλά ο Θεός συνδύασε τα μέλη του σώματος και έδωσε μεγαλύτερη τιμή στα μέρη που το στερούνταν, έτσι ώστε να μην υπάρχει διαίρεση στο σώμα, αλλά τα μέρη του να ενδιαφέρονται το ένα για το άλλο. Αν ένα μέρος υποφέρει, κάθε μέρος υποφέρει μαζί του. αν ένα μέρος τιμάται, κάθε μέρος χαίρεται μαζί του».*(1 Κορ 12:18-26)

«Διότι με τη χάρη που μου δόθηκε, λέω στον καθένα από εσάς: Μη θεωρείτε τον εαυτό σας υψηλότερα από ό,τι θα έπρεπε, αλλά να σκέφτεστε τον εαυτό σας με νηφάλια κρίση, σύμφωνα με το μέτρο της πίστης που σας έχει δώσει ο Θεός. Όπως ο καθένας μας έχει ένα σώμα με πολλά μέλη, και αυτά τα μέλη δεν έχουν όλα την ίδια λειτουργία, έτσι και στον Χριστό εμείς που είμαστε πολλοί σχηματίζουμε ένα σώμα και κάθε μέλος ανήκει σε όλα τα άλλα. Έχουμε διαφορετικά χαρίσματα, ανάλογα με τη χάρη που μας δόθηκε. Αν το χάρισμα ενός ανθρώπου προφητεύει, ας το χρησιμοποιήσει ανάλογα με την πίστη του. Αν εξυπηρετεί, ας υπηρετήσει. Αν διδάσκει, ας διδάξει. Αν είναι ενθαρρυντικό, ας ενθαρρύνει. Αν συμβάλλει στις ανάγκες των άλλων, ας δώσει γενναϊόδωρα. Αν είναι ηγεσία, ας κυβερνήσει επιμελώς. αν δείχνει έλεος, ας το κάνει με χαρά». (Ρωμαίους 12:3-8)

«Αφού ανέβηκε ψηλά, οδήγησε σε αιχμαλωσία, και έδωσε δώρα σε ανθρώπους, ανέβηκε, τι είναι αυτό εκτός από το ότι κατέβηκε πρώτα στα κατώτερα μέρη της γης; Αυτός που κατέβηκε είναι ο ίδιος που ανέβηκε πολύ πάνω από όλους τους ουρανοί, για να γεμίσει τα πάντα· και έδωσε μερικούς [ως] αποστόλους, και άλλους [ως] προφήτες, και άλλους [ως] κήρυκες των καλών νέων, και μερικοί [ως] ποιμένες και διδάσκαλοι, προς την τελειοποίηση των αγίων, για έργο διακονίας, για οικοδόμηση του σώματος του Χριστού». YLT (Εφ 4:10-13)

*«Αυτός που κατέβηκε είναι αυτός που ανέβηκε ψηλότερα από όλους τους ουρανοί, για να γεμίσει ολόκληρο το σύμπαν. Ήταν αυτός που έδωσε μερικούς να γίνουν απόστολοι, μερικούς για προφήτες, άλλους για ευαγγελιστές και άλλους για πάστορες και δάσκαλοι, για να προετοιμάσουν τον λαό του Θεού για έργα υπηρεσίας, ώστε το σώμα του Χριστού να οικοδομηθεί μέχρις ότου όλοι μας φτάστε στην ενότητα στην πίστη και στη γνώση του Υιού του Θεού και γίνετε ώριμοι, φτάνοντας σε όλο το μέτρο της πληρότητας του Χριστού».* NIV(Εφ 4:10-13)

#### Σχόλιο:

- Η λέξη «μερικοί» προήλθε από την ελληνική λέξη τους που σημαίνει χωρισμένος από.

- Να είστε απόστολοι «και» προφήτες «και» διακηρύκτες (ευαγγελιστές σε ορισμένες μεταφράσεις) με τη λέξη «και» να μεταφράζεται από την ελληνική λέξη δέ που σημαίνει να διακρίνω τη διαφορά μεταξύ (απόστολοι, προφήτες και ευαγγελιστές)
- Το να είστε πάστορες και δάσκαλοι με τη λέξη «και» να μεταφράζεται σχηματίστε την ελληνική λέξη και που σημαίνει συνδυάζω. Εδώ ο και συνδέει τους πάστορες με τους δασκάλους. – δηλαδή οι πάστορες που διδάσκουν ή διδάσκουν ποιμένες.

Αφού το de χωρίζει, ενώ το και συνδέει, τότε οι πάστορες συνδέονται με δασκάλους αλλά χωρίζονται από το έργο των αποστόλων, των προφητών και των ευαγγελιστών. Η καλύτερη μετάφραση θα ήταν οι πάστορες που δίδασκαν ή δίδασκαν ποιμένες. Επομένως, το έργο των αποστόλων ήταν διαφορετικό από το έργο των προφητών, το οποίο ήταν διαφορετικό από το έργο των ευαγγελιστών, το οποίο ήταν διαφορετικό από το έργο των ποιμένων και των δασκάλων. Ωστόσο, όλοι μπορούν να διακηρύξουν τον Χριστό στο έργο τους.

### Αποστόλους

Ο Χριστός έδωσε «μερικούς να γίνουν απόστολοι». Οι Απόστολοι προέρχεται από την ελληνική λέξη απόστολος - ένας που στέλνεται με διαταγές, ένας αγγελιοφόρος, ένας που ξεχωρίζει, για να στείλει. Σύμφωνα με τις Πράξεις 1:21-22, ένας απόστολος του Ιησού ήταν «ένας από τους άνδρες που μας συνόδευαν καθ' όλη τη διάρκεια που ο Κύριος Ιησούς μπαινόβγαίνει ανάμεσά μας, ξεκινώντας από το βάπτισμα του Ιωάννη μέχρι την ημέρα που τον πήραν. πάνω από εμάς - ένας από αυτούς τους άνδρες πρέπει να γίνει μαζί μας μάρτυρας της αναστάσης του».

*«Αυτό που ήταν από την αρχή, που ακούσαμε, που είδαμε με τα μάτια μας, που κοιτάξαμε και αγγίξαμε με τα χέρια μας, σχετικά με τον λόγο της ζωής».* (1 Ιωάννη 1)

Η λέξη απόστολος χρησιμοποιείται από τον Κύριο Ιησού για να περιγράψει τη σχέση Του με τον Θεό, Εβραίους 3:1 «Γι' αυτό, άγιοι αδελφοί, μέτοχοι της ουράνιας κλήσης, σκεφτείτε τον Απόστολο και Αρχιερέα της ομολογίας μας, τον Χριστό Ιησού».

«Τώρα πολλά σημεία και θαύματα γίνονταν τακτικά στον λαό με τα χέρια των αποστόλων. Και ήταν όλοι μαζί στη Στοά του Σολομώντα. Κανένας από τους υπόλοιπους δεν τόλμησε να τους συμμετάσχει, αλλά ο κόσμος τους είχε μεγάλη εκτίμηση. Και περισσότεροι από ποτέ προστέθηκαν στον Κύριο πιστοί, πλήθη ανδρών και γυναικών, έτσι που έβγαζαν ακόμη και τους άρρωστους στους δρόμους και τους έβαζαν σε κούνιες και ψάθες, ώστε καθώς περνούσε ο Πέτρος τουλάχιστον η σκιά του να πέσει σε κάποιους. από αυτούς. Μαζεύτηκε και ο λαός από τις πόλεις γύρω από την Ιερουσαλήμ, φέρνοντας τους αρρώστους και τους ταλαιπωρημένους από ακάθαρτα πνεύματα, και όλοι θεραπεύτηκαν. Αλλά ο αρχιερέας σηκώθηκε και όλοι όσοι ήταν μαζί του (δηλαδή το κόμμα των Σαδδουκαίων) και γεμάτοι ζήλια συνέλαβαν τους αποστόλους και τους έβαλαν στη δημόσια φυλακή». (Πράξεις 5:12-19)

*«Αυτή την εποχή περίπου ο βασιλιάς Ηρώδης συνέλαβε κάποιους που ανήκαν στην εκκλησία, με σκοπό να τους διώξει. Έβαλε τον Ιάκωβο, τον αδελφό του Ιωάννη, να θανατωθεί με σπαθί. Όταν είδε ότι αυτό άρεσε στους Ιουδαίους, συνέλαβε και τον Πέτρο. Αυτό συνέβη κατά τη διάρκεια της γιορτής των Αζύμων. Αφού τον συνέλαβε, τον έβαλε στη φυλακή, παραδίδοντάς τον να τον φυλάνε τέσσερις διμοιρίες από τέσσερις στρατιώτες το καθένα. Ο Ηρώδης σκόπευε να τον βγάλει για δημόσια δίκη μετά το Πάσχα. Έτσι, ο Πέτρος κρατήθηκε στη φυλακή».* (Πράξεις 12:1-5)

Ο διορισμός των αποστόλων φαίνεται να έχει σταματήσει μετά την επιλογή του Ματίας εκτός από τον Παύλο που διορίστηκε από τον Χριστό ως απόστολος εκτός εποχής.

### Απόστολος Παύλος προς τους Εθνικούς

Ο Παύλος συναντάται για πρώτη φορά ως Σαούλ που «ενέκρινε την εκτέλεσή του (του Στέφανου). (Πράξεις 8:1)

*«Αλλά ο Σαούλ, εξακολουθώντας να αναπνέει απειλές και φόνο εναντίον των μαθητών του Κυρίου, πήγε στον αρχιερέα και του ζήτησε γράμματα στις συναγωγές της Δαμασκού, ώστε αν έβρισκε κάποιο μέλος της Οδοῦ, άνδρες ή γυναίκες, να φέρει τους δεμένους στην Ιερουσαλήμ. Τώρα καθώς προχωρούσε, πλησίασε τη Δαμασκό, και ξαφνικά*

ένα φως από τον ουρανό έλαμψε γύρω του. Και πέφτοντας στο έδαφος άκουσε μια φωνή να του λέει: "Σαούλ, Σαούλ, γιατί με διώκεις;" Και είπε: "Ποιος είσαι, Κύριε;" Και είπε: «Εγώ είμαι ο Ιησούς, τον οποίο καταδιώκετε. Αλλά σηκωθείτε και μπειτε στην πόλη, και θα σας πουν τι πρέπει να κάνετε ». Οι άνδρες που ταξίδευαν μαζί του έμειναν αμίλητοι, άκουγαν τη φωνή αλλά δεν έβλεπαν κανέναν. Ο Σαούλ σηκώθηκε από το έδαφος και, παρόλο που τα μάτια του ήταν ανοιχτά, δεν είδε τίποτα. Έτσι, τον πήραν από το χέρι και τον έφεραν στη Δαμασκό. Και για τρεις μέρες έμεινε χωρίς όραση και ούτε έτρωγε ούτε ήπια». (Πράξεις 9:1-9)

«Τώρα ήταν ένας μαθητής στη Δαμασκό που λεγόταν Ανανίας. Ο Κύριος του είπε σε όραμα: «Ανανίας». Και είπε: «Εδώ είμαι, Κύριε». Και ο Κύριος του είπε: Σήκω και πήγαινε στον δρόμο που λέγεται Ευθεία, και στο σπίτι του Ιούδα ψάξε να βρεις έναν άνθρωπο από την Ταρσό που λέγεται Σαούλ, γιατί ιδού, προσεύχεται, και είδε σε όραμα έναν άνθρωπο που ονομάζεται Ανανίας. έλα μέσα και άπλωσε τα χέρια του πάνω του για να ξαναβρεί την όρασή του». Αλλά ο Ανανίας απάντησε: «Κύριε, άκουσα από πολλούς για αυτόν τον άνθρωπο, πόσο κακό έκανε στους αγίους σου στην Ιερουσαλήμ. Και εδώ έχει εξουσία από τους αρχιερείς να δεσμεύει όλους όσους επικαλούνται το όνομά σου». Αλλά ο Κύριος του είπε: Πήγαινε, γιατί είναι το εκλεκτό μου όργανο για να φέρω το όνομά μου ενώπιον των εθνών και των βασιλιάδων και των γιων Ισραήλ. Γιατί θα του δείξω πόσα πρέπει να υποφέρει για χάρη του ονόματός μου». Έτσι, ο Ανανίας έφυγε και μπήκε στο σπίτι. Και βάζοντας τα χέρια του πάνω του είπε: «Αδελφέ Σαούλ, ο Κύριος Ιησούς που σου φάνηκε στον δρόμο από τον οποίο ήρθες με έστειλε για να ξαναβρείς την όρασή σου και να γεμίσεις με Άγιο Πνεύμα». Και αμέσως κάτι σαν λέπια έπεσε από τα μάτια του, και ξαναβρήκε την όρασή του. Τότε αναστήθηκε και βαφτίστηκε. και παίρνοντας τροφή, ενισχύθηκε». (Πράξεις 9:10-19)

«Γνωρίζω έναν άνθρωπο (προφανώς τον Παύλο) εν Χριστώ, ο οποίος πριν από δεκατέσσερα χρόνια αρπάστηκε στον τρίτο ουρανό — είτε μέσα στο σώμα είτε έξω από το σώμα, δεν ξέρω, ο Θεός ξέρει. Και ξέρω ότι αυτός ο άνθρωπος πιάστηκε στον παράδεισο — είτε μέσα στο σώμα είτε έξω από το σώμα δεν ξέρω, ο Θεός ξέρει— και άκουσε πράγματα που δεν μπορούν να ειπωθούν, τα οποία ο άνθρωπος μπορεί να μην πει». (2 Κορ 12:2-4)

«Δεν είμαι ελεύθερος; Δεν είμαι απόστολος; Δεν έχω δει τον Ιησού τον Κύριό μας; Δεν είσαι το έργο μου στον Κύριο; Αν για τους άλλους δεν είμαι απόστολος, τουλάχιστον είμαι για σένα, γιατί εσύ είσαι η σφραγίδα της αποστολής μου στον Κύριο». (1 Κορινθίους 9:1-2)

«Τώρα μιλώ σε εσάς Εθνικούς. Εφόσον λοιπόν είμαι απόστολος των εθνών». (Ρωμαίους 11:13)

### Το έργο και τα αποτελέσματα του Παύλου

«Διότι θα ήθελα να γνωρίζετε, αδελφοί, ότι το ευαγγέλιο που κηρύχθηκε από εμένα δεν είναι ευαγγέλιο του ανθρώπου. Διότι δεν το έλαβα από κανέναν, ούτε το διδάχτηκα, αλλά το έλαβα μέσω μιας αποκάλυψης του Ιησού Χριστού. Γιατί έχετε ακούσει για την προηγούμενη ζωή μου στον Ιουδαϊσμό, πώς καταδίωξα βίαια την εκκλησία του Θεού και προσπάθησα να την καταστρέψω. Και προχωρούσα στον Ιουδαϊσμό πέρα από πολλούς συνομήλικούς μου μεταξύ των ανθρώπων μου, τόσο πολύ ζήλος ήμουν για τις παραδόσεις των πατέρων μου. Όταν όμως εκείνος που με είχε ξεχωρίσει πριν γεννηθώ, και που με κάλεσε με τη χάρη του, ευχαρίστησε να μου αποκαλύψει τον Υιό του, για να τον κηρύξω μεταξύ των εθνών, δεν συμβουλεύτηκα αμέσως κανέναν. ούτε ανέβηκα στην Ιερουσαλήμ σε όσους ήταν απόστολοι πριν από εμένα, αλλά πήγα στην Αραβία και επέστρεψα πάλι στη Δαμασκό». (Γαλάτες 1:11-17)

«Τώρα εκείνοι που διασκορπίστηκαν εξαιτίας του διωγμού που προέκυψε για τον Στέφανο ταξίδεψαν μέχρι τη Φοινίκη και την Κύπρο και την Αντιόχεια, λέγοντας τον λόγο σε κανέναν εκτός από τους Ιουδαίους». (Πράξεις 11:19)

Η εκκλησία της Ιερουσαλήμ έστειλε τον Βαρνάβα στην Αντιόχεια της Συρίας. «Όταν ήρθε και είδε τη χάρη του Θεού, χάρηκε, και τους προέτρεψε όλους να μείνουν πιστοί στον Κύριο με ακλόνητο σκοπό, γιατί ήταν καλός άνθρωπος, γεμάτος Άγιο Πνεύμα και πίστη. Και πολύς κόσμος προστέθηκε στον Κύριο. Έτσι, ο Βαρνάβας πήγε στην Ταρσό να αναζητήσει τον Σαούλ, και όταν τον βρήκε, τον έφερε στην Αντιόχεια. Για έναν ολόκληρο χρόνο συναντήθηκαν με την εκκλησία και δίδαξαν πάρα πολύ κόσμο. Και στην Αντιόχεια οι μαθητές ονομάστηκαν πρώτα Χριστιανοί». (Πράξεις 11:22-26)



Στην Αντιόχεια, «ενώ λάτρευαν τον Κύριο και νήστευαν, το Άγιο Πνεύμα είπε: «Δώστε μου τον Βαρνάβα και τον Σαύλο για το έργο στο οποίο τους κάλεσα». Έπειτα, αφού νήστεψαν και προσευχήθηκαν, έβαλαν τα χέρια τους πάνω τους και τους απέστειλαν». (Πράξεις 13:2-3)

*«Τότε ήρθαν μερικοί Εβραίοι από την Αντιόχεια (της Πισιδία) και Ικόνιο και κέρδισε το πλήθος. Λιθοβόλησαν τον Παύλο και τον έσυραν έξω από την πόλη, νομίζοντας ότι ήταν νεκρός». (Πράξεις 14:19)*

*«Έπιασαν τον Παύλο και τον Σίλα και τους έσυραν στην αγορά μπροστά στους άρχοντες. Και όταν τους έφεραν στους δικαστές, είπαν: «Αυτοί οι άνδρες είναι Εβραίοι και ενοχλούν την πόλη μας. Πρεσβεύουν έθιμα που δεν επιτρέπεται σε εμάς ως Ρωμαίους να δεχόμαστε ή να εφαρμόζουμε». Το πλήθος ενώθη και τους επιτέθηκε, και οι δικαστές τους έσκισαν τα ρούχα και έδωσαν εντολή να τους χτυπήσουν με ράβδους. Και αφού τους προκάλεσαν πολλά χτυπήματα, τους έριξαν στη φυλακή, διατάζοντας τον δεσμοφύλακα να τους κρατήσει ασφαλείς. Αφού έλαβε αυτή τη διαταγή, τους έβαλε στην εσωτερική φυλακή και έσφιξε τα πόδια τους στα κοντάκια». (Πράξεις 16:19-24)*

Στους Φιλίππους «έπιασαν τον Παύλο και τον Σίλα και τους έσυραν στην αγορά μπροστά στους άρχοντες. Και όταν τους έφεραν στους δικαστές, είπαν: «Αυτοί οι άνδρες είναι Εβραίοι και ενοχλούν την πόλη μας. Πρεσβεύουν έθιμα που δεν επιτρέπεται σε εμάς ως Ρωμαίους να δεχόμαστε ή να εφαρμόζουμε». Το πλήθος ενώθη και τους επιτέθηκε, και οι δικαστές τους έσκισαν τα ρούχα και έδωσαν εντολή να τους χτυπήσουν με ράβδους. Και αφού τους προκάλεσαν πολλά χτυπήματα, τους έριξαν στη φυλακή, διατάζοντας τον δεσμοφύλακα να τους κρατήσει ασφαλείς. Αφού έλαβε αυτή τη διαταγή, τους έβαλε στην εσωτερική φυλακή και έσφιξε τα πόδια τους στα κοντάκια». (Πράξεις 16:19-24)

Ως ευσεβής Εβραίος, ο Σαούλ (Παύλος) οι πιστοί Χριστιανοί βλασφημούσαν τον Θεό, τους καταδίωκε. Όμως, τώρα, ως απόστολος του Χριστού στους Εθνικούς, οι Εβραίοι αρχίζουν να τον διώκουν. Νομίζοντας ότι ο Παύλος είχε μολύνει τον Ναό τους, «Ολόκληρη η πόλη ξεσηκώθηκε και ο κόσμος ήρθε τρέχοντας από όλες τις κατευθύνσεις. Έπιασαν τον Παύλο, τον έσυραν από το ναό και αμέσως έκλεισαν οι πύλες. Ενώ προσπαθούσαν να τον σκοτώσουν, έφτασε η είδηση στον διοικητή των ρωμαϊκών στρατευμάτων ότι ολόκληρη η πόλη της Ιερουσαλήμ βρισκόταν σε αναστάτωση. Αμέσως πήρε μερικούς αξιωματικούς και στρατιώτες και έτρεξε προς το πλήθος. Όταν οι ταραξίες είδαν τον διοικητή και τους στρατιώτες του, σταμάτησαν να χτυπούν τον Παύλο». (Πράξεις 21:30-32)

Αφού το πλήθος κάλεσε κάτω, ο Παύλος τους μίλησε λέγοντας: «Είμαι Εβραίος, γεννημένος στην Ταρσό της Κιλικίας, αλλά μεγαλωμένος σε αυτήν την πόλη. Υπό τον Γαμαλιήλ εκπαιδεύτηκα διεξοδικά στο νόμο των πατέρων μας και ήμουν εξίσου ζηλωτής για τον Θεό όπως και οποιοσδήποτε από εσάς σήμερα. Καταδίωξα τους οπαδούς αυτής της Οδού (τους Χριστιανούς) μέχρι θανάτου, συλλαμβάνοντας άνδρες και γυναίκες και ρίχνοντάς τους στη φυλακή, όπως επίσης μπορεί να μαρτυρήσει ο αρχιερέας και όλο το Συμβούλιο. Έλαβα ακόμη και επιστολές από αυτούς προς τους αδελφούς τους στη Δαμασκό και πήγα εκεί για να φέρω αυτούς τους ανθρώπους αιχμαλώτους στην Ιερουσαλήμ για να τιμωρηθούν». (Πράξεις 22:3-5)

*«Γύρω στο μεσημέρι καθώς έφτασα κοντά στη Δαμασκό, ξαφνικά ένα λαμπρό φως από τον ουρανό έλαμψε γύρω μου. Έπεσα στο έδαφος και άκουσα μια φωνή να μου λέει: «Σαούλ! Σαούλ! Γιατί με διώκεις;». «Ποιος είσαι, Κύριε; Ρώτησα. «Εγώ είμαι ο Ιησούς από τη Ναζαρέτ, τον οποίο καταδιώκετε», απάντησε. Οι σύντροφοί μου είδαν το φως, αλλά δεν καταλάβαιναν τη φωνή αυτού που μου μιλούσε. «Τι να κάνω, Κύριε;» Ρώτησα. «Σήκω», είπε ο Κύριος, «και πήγαινε στη Δαμασκό. Εκεί θα σας πουν όλα όσα σας έχουν ανατεθεί να κάνετε ». Οι σύντροφοί μου με οδήγησαν από το χέρι στη Δαμασκό, γιατί η λάμψη του φωτός με είχε τυφλώσει». (Πράξεις 22:6-11)*

«Και ένας Ανανίας, ένας ευσεβής άνθρωπος σύμφωνα με το νόμο, για τον οποίο μιλούσαν καλά όλοι οι Ιουδαίοι που κατοικούσαν εκεί, ήρθε σε μένα, και στάθηκε δίπλα μου, μου είπε: «Αδελφέ Σαούλ, άνοιξε τα μάτια σου». Και εκείνη ακριβώς την ώρα έλαβα την όρασή μου και τον είδα. Και είπε: «Ο Θεός των πατέρων μας σε διόρισε να γνωρίσεις το θέλημά του, να δεις τον Δίκαιο και να ακούσεις φωνή από το στόμα του. γιατί θα είσαι μάρτυρας γι' αυτόν σε όλους για όσα έχεις δει και ακούσει». (Πράξεις 22:12-16)

«Όταν επέστρεψα στην Ιερουσαλήμ και προσευχόμουν στο ναό, έπεσα σε έκσταση και είδα τον Κύριο να μιλάει. 'Γρήγορα!' μου είπε. «Φύγε αμέσως από την Ιερουσαλήμ, γιατί δεν θα δεχτούν τη μαρτυρία σου για μένα». «Κύριε»,

απάντησα, «αυτοί οι άνδρες ξέρουν ότι πήγαινα από τη μια συναγωγή στην άλλη για να φυλακίσω και να χτυπήσω όσους πιστεύουν σε εσένα. Και όταν χύθηκε το αίμα του μάρτυρά σου Στεφάνου, στάθηκα εκεί δίνοντας την έγκρισή μου και φύλαγα τα ρούχα εκείνων που τον σκότωναν». Τότε ο Κύριος μου είπε: «Πήγαινε. Θα σε στείλω μακριά στους εθνικούς.» (Πράξεις 22:17-20).

*«Το πλήθος άκουσε τον Παύλο μέχρι που είπε αυτό. Έπειτα ύψωσαν τις φωνές τους και φώναξαν: «Απαλλαγείτε από τη γη! Δεν είναι ικανός να ζήσει!».* Καθώς φώναζαν και πετούσαν τους μανδύες τους και πετούσαν σκόνη στον αέρα, ο διοικητής διέταξε να οδηγήσουν τον Παύλο στον στρατώνα. Έδωσε εντολή να τον μαστιγώσουν και να τον ανακρίνουν για να μάθουν γιατί ο κόσμος τον φώναζε έτσι. Καθώς τον άπλωσαν για να τον μαστιγώσουν, ο Παύλος είπε στον εκατόνταρχο που στεκόταν εκεί: «Είναι νόμιμο να μαστιγώσεις έναν Ρωμαίο πολίτη που δεν έχει κριθεί καν ένοχος;»(Πράξεις 22:22-25)

Το Centurium στην Ιερουσαλήμ τον έστειλε στην Καισάρεια για να δικαστεί. Ο Παύλος απάντησε στις κατηγορίες εναντίον του ενώπιον του Φήλιξ, του Φήστου, του βασιλιά Αγρίππα και τέλος του αυτοκράτορα.

### Προφήτες

«Μερικοί για να είναι προφήτες» από την ελληνική λέξη *profeetas* – ένας μέσω του οποίου ο Θεός μιλάει, ένας προφήτης, ένας εμπνευσμένος ομιλητής. Ο «προφήτης» κήρυξε το μήνυμα που του δόθηκε, καθώς ο «μάντης» είδε το όραμα του Θεού. (Βλέπε Αριθμοί 12:6, 8) Έτσι, ένας προφήτης ήταν εκπρόσωπος του Θεού. μίλησε στο όνομα του Θεού και με την εξουσία του. (Εξοδος 7:1) Είναι το στόμα με το οποίο μίλησε ο Θεός στους ανθρώπους. (Ιερεμίας 1:9· Ησαΐας 51:16) Το εδάφιο 1 Κορινθίους 13:8 δηλώνει ότι η ανάγκη για προφητείες, άρα προφήτες, θα έπαυε: «Η αγάπη δεν εξαφανίζεται ποτέ. Αλλά όπου υπάρχουν προφητείες, θα έπαυαν».

Σχόλιο: Το «παύω» προέρχεται από την ελληνική λέξη *κατάργεο* που σημαίνει να καθίσταται εντελώς αδρανής, άχρηστος. (PC Bible Study, Biblesoft)

### Ευαγγελιστές

«Μερικοί για να είναι ευαγγελιστές» από την ελληνική λέξη *euangelistas* - αυτός που διακηρύσσει καλά νέα, καλά νέα, το ευαγγέλιο. Μόνο ο Φίλιππος και ο Τιμόθεος ονομάζονταν συγκεκριμένα ευαγγελιστές. Ο Φίλιππος δίδαξε το ευαγγέλιο και ο Τιμόθεος βοήθησε τον Παύλο στη διδασκαλία του Ευαγγελίου. Κάποιος που πηγαίνει για να διακηρύξει μπορεί να πάει μακριά ή κοντά και θα μπορούσε να μείνει για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα σε μια τοποθεσία παρά σε άλλη, όπως στην περίπτωση του Παύλου. Χωρίς αμφιβολία η δεκτικότητα των ακροατών ήταν ένα κριτήριο για να καθοριστεί αν θα μείνουν ή θα φύγουν. Κάποιος μπορεί επίσης να αισθάνεται υποχρεωμένος να παραμείνει σε έναν τομέα, ίσως ακόμη και περισσότερο από ό,τι είχε αρχικά προβλεφθεί, έως ότου ολοκληρώσει την εργασία(ες) που είχε ως στόχο να ολοκληρώσει.

Την Ημέρα της Πεντηκοστής όσοι δέχτηκαν το μήνυμα του Θεού που δόθηκε από τον Πέτρο και τους άλλους αποστόλους βυθίστηκαν και «αφοσιώθηκαν στη διδασκαλία των αποστόλων και στην κοινωνία, στο σπάσιμο του άρτου και στην προσευχή». (Πράξεις 2:42-43)

Ο Παύλος ευαγγελίστηκε, δίδαξε το ευαγγέλιο: «Εγώ φύτεψα τον σπόρο, ο Απόλλωνας τον πότισε, αλλά ο Θεός τον έκανε να μεγαλώσει». (1 Κορινθίους 3:6-7) Ο σπόρος είναι ο Λόγος που δίδαξε ο Παύλος σε όσους δεν γνώριζαν τον Χριστό - τον μη Χριστιανό. Ο Απόλλωνας δίδαξε στους Χριστιανούς την οδό του Κυρίου, ίσως όπως η Πρίσκιλλα και ο Ακύλας που του εξήγησαν πιο επαρκώς την οδό του Θεού. (Πράξεις 18:26) «Τότε ο Ευαγγελιστής Φίλιππος, άνοιξε το στόμα του, και ξεκινώντας με αυτή τη Γραφή είπε, σε αυτόν, τον Αιθίοπα ευνούχο, τα καλά νέα, τον Ιησού - τον Χριστό». (Πράξεις 8:35)

**Σχόλιο:** «Ποτισμένο», προέρχεται από την ελληνική λέξη *erótisen*, - η πηγή της ανάπτυξης.

Σχόλιο: Το "Told" προέρχεται από την ελληνική λέξη *eueangelisato* που σημαίνει διακηρύττω, ευαγγελίζομαι.

Οι Ευαγγελιστές και οι κήρυκες γενικά διακηρύσσουν τα Καλά Νέα. Οι ώριμοι Χριστιανοί και οι πρεσβύτεροι/φύλακες/φρουροί/ποιμένες/επίσκοποι με επιδεξιότητα στη διδασκαλία, τους δίδαξαν πώς να ζουν θυσιαστικές ζωές ευάρεστη στον Θεό βοηθώντας τους να ωριμάσουν στη φύση του Θεού.

### Ερωτήσεις

1. Ένας Βιβλικός απόστολος πρέπει να είχε βαθιά γνώση του Ιησού και των πράξεών Του  
Σωστό Λάθος\_\_\_
2. Προφήτης είναι αυτός στον οποίο ο Θεός έδωσε το μήνυμά Του μέχρι να αποκαλυφθεί πλήρως το Ευαγγέλιο.  
Σωστό Λάθος\_\_\_
3. Οι Ευαγγελιστές είναι κήρυκες του μηνύματος του Θεού για συγχώρεση και σωτηρία σε όσους δεν είναι εν Χριστώ. Έτσι, όχι οι σημερινοί ιεροκήρυκες που παραδίδουν ένα μήνυμα της επιλογής τους σε ένα σώμα συγκεντρωμένων Χριστιανών.  
Σωστό Λάθος\_\_\_

κεφάλαιο 3

### Ποιμένες και Δάσκαλοι (Teaching Pastors)

«Έδωσε μερικούς [ως] απόστολους, και άλλους [ως] προφήτες, και άλλους [ως] κήρυκες των καλών νέων, και άλλους [ως] ποιμένες και δασκάλους, 12 για την τελειοποίηση των αγίων, για έργο διακονίας, οικοδόμηση του σώματος του Χριστού, 13 ώσπου να φτάσουμε όλοι στην ενότητα της πίστης και στην αναγνώριση του Υιού του Θεού, σε έναν τέλειο άνθρωπο, σε ένα μέτρο αναστήματος της πληρότητας του Χριστού, 14 για να μην είμαστε πια μωρά, που μας ταλαιπωρεί ο κάθε άνεμος της διδασκαλίας, στο μυστήριο των ανθρώπων, με πονηριά, για να παραπλανήσουμε, 15 και, όντας αληθινοί στην αγάπη, να αυξηθούμε σε Αυτόν [στο ] τα πάντα, που είναι το κεφάλι — ο Χριστός. 16 από τους οποίους ολόκληρο το σώμα, όντας κατάλληλα ενωμένο και ενωμένο, μέσω της παροχής κάθε άρθρωσης, σύμφωνα με την εργασία στο μέτρο κάθε μεμονωμένου μέρους, η αύξηση του σώματος κάνει την οικοδόμηση του εαυτού του στην αγάπη». YLT Εφεσίους 4:11-16.

Την εποχή που ο Παύλος έγραψε στους Εφεσίους, πιθανώς κατάλαβαν ότι το έργο των αποστόλων ήταν να γίνουν αυτόπτες μάρτυρες του Χριστού, το έργο των προφητών ήταν να διακηρύξουν το μήνυμα που έλαβαν από τον Θεό, το έργο των ευαγγελιστών ήταν να κηρύξουν τα καλά νέα της συγχώρεσης. μέσω της εξιλεωτικής θυσίας του Χριστού. Επομένως, η λειτουργία της διδασκαλίας των ποιμένων ήταν και εξακολουθεί να είναι:

«Να εξοπλίσουμε τους αγίους για το έργο της διακονίας, για την οικοδόμηση του σώματος του Χριστού, έως ότου φτάσουμε όλοι στην ενότητα της πίστης και της γνώσης του Υιού του Θεού, στην ωρίμανση του ανδρισμού, στο μέτρο του αναστήματος την πληρότητα του Χριστού. για να μην είμαστε πια παιδιά, πεταχτά και παρασυρόμενα με κάθε άνεμο δόγματος, από την πονηριά των ανθρώπων, από την πανουργία τους στις δόλιες πονηριές. Μάλλον, λέγοντας την αλήθεια με αγάπη, πρέπει να μεγαλώσουμε με κάθε τρόπο σε αυτόν που είναι το κεφάλι, στον Χριστό, από τον οποίο ολόκληρο το σώμα, ενωμένο και δεμένο από κάθε άρθρωση με την οποία τροφοδοτείται, όταν λειτουργεί κάθε μέρος σωστά, κάνει τη σωματική ανάπτυξη και χτίζεται στην αγάπη. (RSV Εφεσίους 4:11-16)

Στο Α' Τιμόθεο και Τίτο, ο Παύλος εκθέτει τα χαρακτηριστικά του χαρακτήρα των ποιμένων και των δασκάλων (διδάσκοντες ποιμένες). Είναι γνωστά ως:

**Γέροντες**(πρεσβυτέρος) – επίθετο που δηλώνει αρχαιότητα, ηλικιωμένος άνδρας.

**Επόπτης/φύλακας/φύλακας/φρουρός**(εερισκορεές) - αυτός που ειδοποιεί άλλους για εκκρεμείς κινδύνους, παρακολουθεί, φρουρεί, επιθεωρεί, επισκέπτεται (με επίσκεψη σημαίνει να φροντίσει τις ανάγκες τους) και διδάσκει. (Thayer)

**Ποιμένες**(ροίμεν) – τροφοδότης και προστάτης από κινδύνους (τροφοδότης).

Είναι η ποιμαντική λειτουργία η πιο σημαντική λειτουργία του Σώματος; ΟΧΙ – Κάθε λειτουργία είναι εξίσου σημαντική. π.χ., το ανθρώπινο σώμα θα πάψει να λειτουργεί εάν το κόλον και τα έντερα σταματήσουν να λειτουργούν. Έτσι, το Σώμα του Χριστού θα παύσει εκεί όπου δεν κηρύσσεται το Ευαγγέλιο του Χριστού, εγκαταλείπονται τα έργα ή η υπακοή γίνεται περιττή.

### Ποιμενικό Πρόβατα

Ίσως η κατανόηση του ποιμένα των προβάτων και των κατσικιών θα παρέχει το κλειδί για την κατανόηση της λειτουργίας του ποιμένα των υπηρετών του Θεού της Καινής Διαθήκης.

Ένας βοσκός ανέλαβε την ευθύνη της ευημερίας των προβάτων του και έζησε μαζί τους πιθανώς πολύ μακριά από το σπίτι του. Ήταν συνέχεια μαζί τους και τους φώναζε με το όνομά τους γιατί έπρεπε να αναγνωρίσουν τη φωνή του και τους διάφορους τόνους του αυλού του για να τον εμπιστευτούν. Η ξεχωριστή φωνή και το φλάουτο του ήταν σήματα για να τους ακολουθήσουν όπου κι αν πήγαινε. Είναι ευθύνη του βοσκού να εντοπίζει βοσκοτόπια κοντά σε ακίνητα ή αργά νερά αλλά μακριά από κίνδυνο. Πρέπει να γνωρίζει και να απομακρύνει τα τοξικά φυτά στα βοσκοτόπια, ώστε να μην μπορούν να τα φάνε και να αρρωστήσουν και να πεθάνουν. Κάθε βράδυ έλεγχε τα πρόβατά του για κοψίματα και μώλωπες και αφαιρούσε τα προσκολλημένα ζώφια και μετά τα άλειφε με λάδι.

Πρέπει να είναι σωματικά δυνατός για να τα προστατεύει από κλέφτες και αρπακτικά. Δεν είναι δουλειά για όποιον χρειάζεται απλώς δουλειά ή χρήματα. Θυμηθείτε τον 23 Ψαλμό του Δαβίδ «Ο Κύριος είναι ο ποιμένας μου. Δεν θα θελήσω. Με βάζει να ξαπλώνω σε καταπράσινα βοσκοτόπια. Με οδηγεί δίπλα σε ήρεμα νερά. ... Ετοιμάζεις ένα τραπέζι μπροστά μου παρουσία των εχθρών μου».

Από την άλλη πλευρά, οι κασίκες είναι ανεξάρτητες, περίεργες και δύσκολα στο κοπάδι, ενώ τα πρόβατα είναι οπαδοί και χρειάζονται συνεχή φροντίδα και προστασία.

Ως νεαρό Εβραίο αγόρι ο πατέρας σας αποφάσισε ότι είναι καιρός να αναλάβετε τις ευθύνες ενός βοσκού. Ήσασταν μαζί του ή με τον μεγαλύτερο αδερφό σας ενώ βόσκαν. Είσαι προετοιμασμένος?

- a. Ξέρεις τα πρόβατα με το όνομά τους για να σε ακολουθήσουν;
- b. Ξέρετε πώς να οδηγείτε ή είστε οδηγός; πχ καουμπόι;
- c. Ξέρετε πού να βρείτε πράσινα βοσκοτόπια και νερό;
- d. Μπορείτε να αναγνωρίσετε και να αφαιρέσετε τα τρόφιμα που δεν πρέπει να τρώνε;
- e. Μπορείτε να αναγνωρίσετε τα αρπακτικά που έχουν σκοπό να σκοτώσουν ή να θροϊσουν;
- f. Είστε αρκετά ισχυροί σωματικά για να αποκρούσετε τον εχθρό;
- g. Έχετε τα απαραίτητα εργαλεία για την εκτροφή των προβάτων και είστε ικανοί στη χρήση τους;

### Ποιμενικοί Εβραίοι τον 1ο αιώνα

Οι Εβραίοι την εποχή του Χριστού ζούσαν σε μικρά χωριά των 100 περίπου σε πολλές οικογενειακές μονάδες. Κάθε στρατηγός του χωριού είχε μια συναγωγή όπου διάβαζε από διαθέσιμους κυλίνδρους, λάτρευαν και εκπαίδευαν τα παιδιά τους στην Τορά και την Τανάχ. Οι περιοδεύοντες ραβίνοι επισκέπτονταν περιστασιακά για να διδάξουν, να ενθαρρύνουν και να διορθώσουν.

### Ποιμενική στις εκκλησίες σήμερα (γενικοποίηση)

Οι πρεσβύτεροι συνέρχονται τακτικά για να λάβουν αποφάσεις για την εκκλησία στο σύνολό της. Προσλαμβάνουν τον ιεροκήρυκα τους και το εκκλησιαστικό προσωπικό. Με αυτόν τον τρόπο, αναθέτουν τις λειτουργίες διδασκαλίας και κατάρτισης.

## Σκεφτείτε τους βιβλικούς ποιμένες

Ο Βιβλικός πρεσβύτερος/βοσκός/επίσκοπος/φύλακας/κηδεμόνας πρέπει να έχει:

- α. Στενή σχέση με τον Θεό και τους Χριστιανούς στην εκκλησία του.
- β. Μια καλή γνώση και κατανόηση των διδασκαλιών του Χριστού και των διδασκαλιών των αποστόλων Του για να προετοιμάσει τους Χριστιανούς για διακονία (υπηρεσία) και να τους φέρει σε ωριμότητα στη φύση του Θεού.
- γ. Ικανότητα αναγνώρισης ψευδών διδασκαλιών και παροχή ευκαιριών σε όσους βρίσκονται υπό τη φροντίδα τους να μάθουν, να αναγνωρίσουν και να αποκτήσουν την ικανότητα να αντικρούουν τέτοιες διδασκαλίες. Για παράδειγμα, στην εποχή τους μια επικρατούσα διδασκαλία ήταν ότι κάθε σάρκα είναι κακό. Ο Ιησούς δεν θα μπορούσε να είναι σε μια κακή ανθρώπινη σάρκα. Επομένως, ήταν απλώς ένα φάντασμα – Γνωστικισμός.
- δ. Γνώση της διαφοράς μεταξύ κατανόησης/άποψης και ψευδούς διδασκαλίας.
- ε. Ικανότητα να οδηγείτε χωρίς να επιβάλλετε γνώμες σε άλλους.
- ς. Σαφής κατανόηση των πνευματικών εργαλείων που απαιτούνται για την εκτέλεση των ποιμαντικών λειτουργιών και επάρκεια στη χρήση τους για την υπεράσπιση των υπό τη φροντίδα του, για να οδηγήσουν τους συγχριστιανούς σε πνευματική τροφή, να τους ωριμάσουν ώστε να μοιάσουν με τον Χριστό και να τους υπερασπιστούν από πνευματικούς θηρευτές.

Αν τα «προσόντα» θεωρούνταν «χαρακτηριστικά γνωρίσματα» ή εργαλεία για την επίτευξη του ποιμαντικού έργου, τότε αποκτούν διαφορετική σημασία. π.χ., όχι μαχητικό, όχι χαλαρό κανόνι, όχι αμφιλεγόμενο. αλλά ευγενικός όταν εκφράζεις ανησυχίες.

Λειτουργίες που πρέπει να εκτελούν οι βοσκοί:

- α. Διδάξτε, τροφοδοτήστε, εξοπλίστε και ωριμάστε.
- β. Προτρέπετε, νουθετείτε, εποικοδομείτε και ενισχύετε.
- γ. Καταδικάστε τους ψεύτικους δασκάλους και τις ψευδείς διδασκαλίες τους. όπως:
  - 1) Αυτός που αρνείται τον Χριστό ως Θεό στο ανθρώπινο σώμα.
  - 2) Σώζεται κανείς χωρίς να καθαριστεί από το αίμα του Χριστού.
  - 3) Η σωτηρία κερδίζεται από αυτά που καταφέρνει ένας άνθρωπος.
- δ. Προωθήστε την ενότητα και την αρμονία.
- ε. Παρηγορήστε τους σωματικά αλλά πρωτίστως πνευματικά αδύναμους και άρρωστους.
- ς. Αναζητήστε και αποκαταστήστε αυτούς που έχουν παρασυρθεί ή απομακρύνονται.
- ζ. Προσευχηθείτε για τον εαυτό σας, αδελφοί υπό τη φροντίδα σας και οι χαμένοι.
- η. Προειδοποιήστε για κινδύνους που ελλοχεύουν στο μονοπάτι της ζωής.
- θ. Προετοιμάστε τους αγίους του Θεού για εργασία υπηρεσίας (δείξτε & πείτε).

(1 Τιμόθεο 3:2-7· Τίτο 1:6-11· 1 Πέτρου 5:2-4· Πράξεις: 20:28-30· Εφεσίους 4:11-15· Ιεζεκιήλ 34:2-5· 1 Θεσσαλονικείς 5: 12-14, Ιάκωβος 5:14 και Λουκάς 15:3)

*«Εδώ υπάρχει μια αξιόπιστη ρήση: Αν κάποιος έχει την καρδιά του να είναι επίσκοπος, επιθυμεί ένα ευγενές έργο. Τώρα ο επίσκοπος πρέπει να είναι ανυπόκριτος, σύζυγος μόνο μιας συζύγου, εγκρατής, εγκρατής, αξιοσεβαστος, φιλόξενος, ικανός να διδάσκει, μη μεθυσμένος, όχι βίαιος αλλά ευγενικός, μη φιλονίκης, όχι λάτρης του χρήματος. Πρέπει να διαχειρίζεται καλά τη δική του οικογένεια και να βλέπει ότι τα παιδιά του τον υπακούουν με τον κατάλληλο σεβασμό. (Αν κάποιος δεν ξέρει πώς να διαχειρίζεται τη δική του οικογένεια, πώς μπορεί να φροντίσει την εκκλησία του Θεού;) Δεν πρέπει να είναι πρόσφατα προσήλυτος, διαφορετικά μπορεί να γίνει αλαζονικός και να υποκύψει στην ίδια κρίση με τον διάβολο. Πρέπει επίσης να έχει καλή φήμη στους ξένους, για να μην πέσει σε ατιμία και στην παγίδα του διαβόλου.» (1 Τιμ 3:1-7) Ορισμένες πρώτες μεταφράσεις έχουν «αξίωμα επισκόπου» αντί να είναι επίσκοπος.*

Αρχίστε «επίσκοπος» «γραφείο επισκόπου» Σχόλια:

- a. Πιστός και «έμπιστος» – (Thayer - αυτός που είναι πεπεισμένος ότι ο Ιησούς είναι ο Μεσσίας και η εξιλεωτική θυσία· Ισχυρός - σίγουρος, αληθινός και πιστός).
- b. Το «επίσκοπος» ή το αξίωμα του επισκόπου μεταφράζεται από την ελληνική λέξη episkopees που σημαίνει φύλακας, φρουρός, φύλακας ή αυτός που παρακολουθεί, άρα επίσκοπος. Οι φρουροί πρέπει να παρακολουθούν. Οι φύλακες είναι να προστατεύουν και ένας άλλος όρος είναι οι βοσκοί που πρέπει να ταΐσουν. Επίσκοπος ήταν ένας τίτλος για διάφορους κυβερνητικούς αξιωματούχους, ο οποίος χρησιμοποιήθηκε αργότερα για θέσεις στις οργανώσεις των Καθολικών και των Αγγελικών (etymonline.com). Η λέξη «γραφείο» δεν υπάρχει στο ελληνικό κείμενο.
- c. Ένα «ευγενές καθήκον», μια καλή δουλειά, είναι μια λειτουργία και όχι ένα γραφείο. Είναι έργο ή έργο από την ελληνική λέξη έργου - πράξη, πράξη ή πράγμα που έγινε.
- d. "Επίσκοπος» προέρχεται από την ελληνική λέξη episkopees, στα βιβλικά ελληνικά είναι η πράξη με την οποία ο Θεός κοιτάζει και αναζητά τους τρόπους, τις πράξεις, τον χαρακτήρα, τους ανθρώπους, για να τους κρίνει ανάλογα, είτε είναι χαρούμενοι είτε λυπημένοι. επιθεώρηση, έρευνα, επίσκεψη όταν θα ερευνησει τις ψυχές των ανθρώπων. δηλαδή στον καιρό της θείας κρίσης. (του Thayer)
- Τέλος «γραφείο επόπτη» Σχόλιο**

**Ο Θεός έδωσε τον χαρακτήρα, τα προσόντα, των ανθρώπων** Ήθελε να εκπληρώσει τις λειτουργίες της διδασκαλίας, της εκπαίδευσης και της φύλαξης του λαού Του. Ο Παύλος αναφέρθηκε σε αυτά στο 1 Τιμόθεο και Τίτο όπως φαίνεται παρακάτω. Μια προσωπική κατανόηση παρέχεται στη στήλη δίπλα στο Βιβλικό κείμενο.

**A' Τιμόθεο 3 και Τίτος 1. Προσωπική κατανόηση**

κρατήστε σταθερά το μήνυμά	γνωρίσετε τον Χριστό και τις διδασκαλίες των αποστόλων Του
υπεράνω μομφής	δεν είναι ανοιχτό σε μομφές
καλή φήμη, άμεμπτος	καλή φήμη με τους ξένους
ο σύζυγος μιας γυναίκας	Δεν είναι πολύγαμος, δεν είναι ακόμη παντρεμένος με τη σύζυγό του και δεν έχει λάβει πιστοποιητικό διαζυγίου
εγκρατής, νηφάλιος	χρησιμοποιεί ορθή κρίση
αυτοελεγχόμενη	πειθαρχημένος, όχι χαλαρό κανόνι
αξιοσέβαστος	τακτοποιημένη, καλή συμπεριφορά
φιλόξενος	φροντίζει για τις ανάγκες των άλλων
ικανός να διδάξει	ισχυρή στην επικοινωνία
δεν δίνεται στη μέθη	μην πίνεις υπερβολικά, όχι καβγατζής
όχι επιθετικός (βίαιος)	όχι μαχητικός ή βιαστικός
ευγενής	ευγενικός και ευγενικός με τους άλλους
όχι καβγάς	μη αμφιλεγόμενος – επιχειρηματολογώ. π.χ. «Η κατανόησή μου είναι από τη Βίβλο»
όχι άπληστοι	δεν βάζει πρώτα τα υλικά πράγματα
να διαχειριστεί τη δική του οικογένεια	Η οικογένεια ζει μέσα στο εισόδημα και όχι σε σπατάλη
να μην είναι πρόσφατη μετατροπή	χρειάζεται να αντιμετωπίσει δοκιμασίες ως Χριστιανός

Ο Παύλος έγραψε κατά τον διωγμό των Χριστιανών από τους Εβραίους και τους Ρωμαίους. Ως εκ τούτου, όσοι επιθυμούσαν το έργο της ποιμαντικής ήταν πρόθυμοι να βάλουν τη ζωή τους στο όριο για να προστατέψουν τους συναδέλφους του. Η πνευματική ευημερία των αδελφών ήταν πιο σημαντική από το φυσικό του σώμα. Δεν ήταν μια θέση τιμής, εξουσίας ή κύρους, αλλά ένα επικίνδυνο έργο που απαιτεί:

1. Η επιθυμία να προστατέψεις τα αδέρφια σου ακόμα κι αν σου κοστίζει τη ζωή.

2. Ικανός να διδάξει σημαίνει να επικοινωνεί αποτελεσματικά (από την ελληνική λέξη διδακτικός επιδέξιος στη διδασκαλία -Thayer).
3. Υπομονή - να μην πετάξετε από τη λαβή ή να βιαστείτε να κρίνετε.
4. Συμπόνια.
5. Άντρες γνωστοί από τη στενή τους σχέση ως δίκαιοι άντρες, όχι ως υποκριτές.

### Προειδοποίηση προς τους διδάσκοντες ποιμένες

Τα λόγια που είπε ο Ιεζεκιήλ πριν από πολύ καιρό στους ποιμένες του Θεού του Ισραήλ στο πλαίσιο της Παλαιάς Διαθήκης ισχύουν επίσης για τους πνευματικούς ποιμένες Του υπό τη Νέα Διαθήκη που δεν εκτελούν τα καθήκοντα που τους έχει δώσει ο Θεός.

*«Ο λόγος του Κυρίου μου ήρθε: Για ανθρώπου, προφήτεψε ενάντια στους ποιμένες του Ισραήλ (τους αρχηγούς τους). προφήτεψε και πες τους: «Αυτό λέει ο Υπέρτατος Κύριος: Αλίμονο στους βοσκούς του Ισραήλ που φροντίζουν μόνο τον εαυτό τους! Οι βοσκοί δεν πρέπει να φροντίζουν το κοπάδι; Τρώτε το τυρόπηγμα, ντύνεστε με το μαλλί και σφάζετε τα εκλεκτά ζώα, αλλά δεν φροντίζετε το κοπάδι. Δεν έχεις*

- a. ενίσχυσε τους αδύναμους
- b. θεράπευσε τους αρρώστους
- c. έδεσε τους τραυματίες.
- d. έφερε πίσω τα αδέσποτα
- e. αναζήτησε τους χαμένους».

Αυτό δεν είναι το έργο ή η λειτουργία που θα έπρεπε να επιτελούν οι ποιμένες της Καινής Διαθήκης;

Ο Χριστός πήρε αυτές τις αποφάσεις για όλες τις εκκλησίες - την Εκκλησία Του.

- Να είστε πιστοί στη διδασκαλία του Χριστού και των Αποστόλων.
- Κάνε καλά έργα που δοξάζουν τον Χριστό.
- Κάντε μαθητές διδάσκοντας τον σταυρωμένο Χριστό.

### Αυτοί που παίρνουν αποφάσεις

Εάν τα παραπάνω είναι οι λειτουργίες των Shepherds, τότε δεν περιλαμβάνεται η λήψη αποφάσεων. Η εκκλησία ως σύνολο έχει τη λειτουργία λήψης αποφάσεων.

Θα πρέπει να αποφασίσουν -

- Ποια διδασκαλία είναι οι γραφικές ή ψευδείς απόψεις;
- Ποιος εγκρίνει ή εξουσιοδοτεί πού μπορεί κάποιος να διδάξει;
  - a. Σε ένα μάθημα της Αγίας Γραφής στο «κτήριο της εκκλησίας»
  - b. Μελέτη της Αγίας Γραφής στο σπίτι
  - c. Χρήση μαθημάτων αλληλογραφίας
  - d. Ατομικές ή ατομικές μελέτες
- Πού είναι το σώμα να συναρμολογηθεί;
- Είναι η συνάντηση με σκοπό την οικοδόμηση ο ένας του άλλου, συναναστροφή ή ο σκοπός της διεξαγωγής πράξεων λατρείας είναι μια «υπηρεσία λατρείας;»
- Εντοπίζονται και διατάσσονται οι πράξεις λατρείας;
- Απαιτούνται παραδείγματα πράξεων λατρείας, εάν ναι, υπάρχει συγκεκριμένη σειρά;
- Ποιος θα φροντίσει τις χήρες και τα ορφανά;
- Ποιος αποφασίζει πώς και πού θα δαπανηθούν οι εισφορές;
- Μπορεί κανείς να δώσει σε ένα συγκεκριμένο έργο; π.χ., ένα έργο αποστολής και όχι στο «θησαυροφυλάκιο της εκκλησίας;»
- Ποιος ασκεί «επί τόπου» (ό,τι κι αν είναι αυτό) μιας αποστολής;

- Τι πρέπει να γίνει όταν κάποιος εγκλωβίζεται σε μια αμαρτία;
  - a. Υπερβολική κατανάλωση αλκοόλ
  - b. Διαζύγιο
  - c. Εγκατάλειψη συναρμολόγησης μαζί
  - d. Πορνεία
  - e. Άπληστος, ψεύτης, μέθυσος, κουτσομπόλης, που δεν φροντίζει για την οικογένεια.

Ο Παύλος προειδοποίησε τους Εφεσίους πρεσβυτέρους «Γίνετε ποιμένες της εκκλησίας του Θεού, την οποία αγόρασε με το αίμα του. Ξέρω ότι αφού φύγω, θα μπουν άγριοι λύκοι ανάμεσά σας και δεν θα γλιτώσουν το κοπάδι. Ακόμη και από τον δικό σας αριθμό (μεταξύ πρεσβυτέρων/βοσκών) θα προκύψουν άντρες και θα διαστρεβλώσουν την αλήθεια για να τραβήξουν τους μαθητές πίσω τους. Γι' αυτό να είστε σε επιφυλακή!». (Πράξεις 20:28-31)

Σχόλιο: «Λύκοι», άνθρωποι που προσποιούνται ότι είναι Χριστιανοί με σκοπό την προδοσία και την καταστροφή της πίστης. «Προσέχετε τους ψευδοπροφήτες. Έρχονται σε εσάς με ρούχα προβάτου, αλλά μέσα τους είναι άγριοι λύκοι». (Ματθαίος 7:15)

Πώς μπόρεσαν να μπουν γέροντες με ρούχα προβάτου «εκ του αριθμού σου»;

- a. Η διαδικασία επιλογής τους.
- b. Το σώμα των Χριστιανών δεν εμπλέκεται μεταξύ τους έτσι ώστε οι πεπειθήσεις και οι απόψεις τους να είναι άγνωστες.
- c. Η μέθοδος εκπαίδευσης και εξοπλισμού είναι ελαττωματική, ανεπαρκής ή έχει παραδοθεί σε άλλους.
- d. Δεν ακούτε τις ανησυχίες των πνευματικών πράων και ευγενικών ενώ δίνετε προσοχή στις φωνές των φωνητικών ή είναι μεγάλοι συνεισφέροντες.
- e. Μερικοί άνδρες μπορεί να κάνουν εκστρατεία για το έργο που πιστεύουν ότι είναι μια θέση εξουσίας και τιμής.

Οι πνευματικοί λύκοι είναι άνθρωποι εντός της συνέλευσης που δηλώνουν Χριστιανοί, αλλά έχουν μια μη βιβλική ατζέντα. Πώς μπορούν να αποτραπούν από το να απομακρύνουν τους Χριστιανούς μετά τις διδασκαλίες τους; Είναι να εξοπλίσει και να εκπαιδεύσει το Σώμα με γνώση μέσω της ανοιχτής συζήτησης των διαδεδομένων διδασκαλιών συγκρίνοντάς τες με βιβλικές αλήθειες. Οι Χριστιανοί πρέπει να είναι σε θέση να αναγνωρίσουν τη διδασκαλία τους ως ψευδή. Οι Χριστιανοί πρέπει να πάψουν να είναι ακροατές, μόνο «θερμαίνοντες στασίδι» και να γίνουν σοβαροί σπουδαστές του Λόγου του Θεού ενώ λαμβάνουν και συμμετέχουν σε πολλές οδηγίες, συζητήσεις και διαπαιδαγώγηση από τους φύλακες/ποιμένες και άλλους γνώστες του Λόγου.

*«Τους κυβερνήσατε σκληρά και θάναυσα. Έτσι, σκορπίστηκαν επειδή δεν υπήρχε βοσκός, και όταν σκορπίστηκαν, έγιναν τροφή για όλα τα άγρια ζώα. Τα πρόβατά μου περιπλανήθηκαν σε όλα τα βουνά και σε κάθε ψηλό λόφο. σκορπισμένα σε ολόκληρη τη γη, και κανείς δεν τους έψαξε ούτε τους αναζήτησε».* (Ιεζεκιήλ 34:1-6)

*«Γι' αυτό, βοσκοί, ακούστε τον λόγο του Κυρίου: όσο σίγουρα ζω, λέει ο Υπέρτατος Κύριος, επειδή το ποιμνίό μου δεν έχει ποιμένα και έτσι λεηλατήθηκε και έγινε τροφή για όλα τα άγρια ζώα, και επειδή μου οι βοσκοί δεν έψαξαν για το κοπάδι μου, αλλά φρόντισαν τον εαυτό τους παρά για το κοπάδι μου, γι' αυτό, ω ποιμένες, ακούστε τον λόγο του Κυρίου: Αυτό λέει ο Υπέρτατος Κύριος: είμαι εναντίον των ποιμένων και θα τους λογοδοτήσω για το ποιμνίό μου. Θα τους αφαιρέσω από το να θόσκουν το κοπάδι για να μην μπορούν πλέον οι βοσκοί να τρέφονται. Θα σώσω το κοπάδι μου από τα στόματά τους και δεν θα είναι πια τροφή για αυτούς».* (Ιεζεκιήλ 34:7-10)

*«Γιε ανθρώπου, σε έκανα φύλακα για τον οίκο του Ισραήλ. Λοιπόν, ακούστε τη λέξη που λέω και δώστε τους προειδοποίηση από εμένα. Όταν λέω σε έναν πονηρό άνθρωπο: «Σίγουρα θα πεθάνεις», και δεν τον προειδοποιείς ούτε μιλάς για να τον αποτρέψεις από τους κακούς τρόπους του για να σώσει τη ζωή του, αυτός ο πονηρός θα πεθάνει για την αμαρτία του, και εγώ θα να σε λογοδοτήσει για το αίμα του. Αν όμως ειδοποιήσεις τον πονηρό και δεν απομακρυνθεί από την κακία του ή από τις κακές του οδούς, θα πεθάνει για την αμαρτία του. αλλά θα έχεις σώσει τον εαυτό σου».* (Ιεζεκιήλ 3:17-19)



«Οι δικοί μου έρχονται ... για να ακούσουν τα λόγια σου, αλλά δεν τα κάνουν πράξη. Με το στόμα τους εκφράζουν αφοσίωση, αλλά η καρδιά τους είναι άπληστη για άδικο κέρδος. Πράγματι, γι' αυτούς δεν είσαι παρά ένας που τραγουδάει τραγούδια αγάπης με ωραία φωνή και παίζει καλά ένα όργανο, γιατί ακούν τα λόγια σου αλλά δεν τα κάνουν πράξη». (Ιεζεκιήλ (33:31-32)

### Ερωτήσεις

1. Ένας πρεσβύτερος/ποιμένας είναι εκείνος που λαμβάνει αποφάσεις για μια εκκλησία και όχι αυτός που διδάσκει και νουθετεί.  
Σωστό Λάθος \_\_\_
2. Οι πρεσβύτεροι είναι θέση εκκλησίας όχι κάτι που πρέπει να κάνουν, έργο.  
Σωστό Λάθος \_\_\_
3. Οι πνευματικοί λύκοι είναι άνθρωποι που δηλώνουν «χριστιανοί» και έχουν μια μη βιβλική ατζέντα.  
Σωστό Λάθος \_\_\_
4. Μόνο οι πρεσβύτεροι/βοσκοί πρέπει να γνωρίζουν τους λύκους του Σατανά.  
Σωστό Λάθος \_\_\_

### Κεφάλαιο 4

#### Άνδρες Υπηρέτες (Διάκονος)

##### Διάκονοι

*«Οι διάκονοι, ομοίως, πρέπει να είναι άνθρωποι άξιοι σεβασμού, ειλικρινείς, να μην επιδίδονται σε πολύ κρασί και να μην επιδιώκουν ανέντιμο κέρδος. Πρέπει να κρατούν τις βαθιές αλήθειες της πίστης με καθαρή συνείδηση. Πρέπει πρώτα να δοκιμαστούν. και μετά αν δεν υπάρχει τίποτα εναντίον τους, ας υπηρετήσουν ως διάκονοι. Με τον ίδιο τρόπο, οι γυναίκες τους πρέπει να είναι γυναίκες άξιες σεβασμού, όχι κακόβουλες ομιλητές, αλλά εγκρατείς και έμπιστες σε όλα. Ένας διάκονος πρέπει να είναι σύζυγος μόνο μιας συζύγου και πρέπει να διαχειρίζεται καλά τα παιδιά του και το νοικοκυριό του. Όσοι έχουν υπηρετήσει καλά αποκτούν εξαιρετική υπόσταση και μεγάλη βεβαιότητα στην πίστη τους στον Χριστό Ιησού».* (1 Τιμ 3:8-13)

##### Σχόλιο:

- a. «Deacons» (ελληνικά διάκονος - ουδέτερο φύλο) - vs. 8
- b. «Γυναίκες» (ελληνικά γυναίκες) – (καθολικά, μια γυναίκα οποιασδήποτε ηλικίας, είτε είναι παρθένα, είτε παντρεμένη, είτε χήρα ή σύζυγος ανάλογα με το πλαίσιο του Strong). έναντι 11
- c. Το «τους» δεν υπάρχει στο ελληνικό κείμενο. Η κυριολεκτική μετάφραση του Young λέει «Γυναίκες — με τον ίδιο τρόπο σοβαρές, όχι ψεύτικες κατηγορες, άγρυπνες, πιστές σε όλα τα πράγματα». Με την προσθήκη του «τους» στην αγγλική μετάφραση το νόημα άλλαξε από γυναίκες υπηρέτες, διάκονους, σε συζύγους ανδρών υπηρέτων. έναντι 11
- d. «Ένας διάκονος πρέπει να είναι σύζυγος μόνο μιας συζύγου» εξαιρούνται οι πολυγαμικοί και οι άντρες που αποχωρίζονται τη σύζυγό τους χωρίς πιστοποιητικό διαζυγίου, με αποτέλεσμα να είναι ακόμη παντρεμένοι με την αποχωρημένη σύζυγο. Εδώ ο διάκονος είναι από την ελληνική λέξη διάκονος, (ονομαστική ενικού αρσενικού γένους ανά αμπέλια). έναντι 12

**Σχόλιο:** Δυστυχώς, η λέξη διάκονος αντιπροσώπευε μια θέση ή αξίωμα στην εκκλησία της Αγγλίας. Αν η ελληνική λέξη είχε μεταφραστεί ως υπηρέτης θα υπήρχε λιγότερη σύγχυση.

Σχόλιο: Όλοι οι Χριστιανοί είναι ιερείς για να υπηρετούν τον Θεό. Έτσι, όλοι είναι διάκονοι, υπηρέτες, άνδρας και γυναίκα, που εκτελούν τον ίδιο τύπο λειτουργιών που πρόσταξε ο Θεός στον Αδάμ και την Εύα να κάνουν, αλλά πνευματικές και όχι φυσικές. Οπως:

**Υπακούω**— Αν Με αγαπάς, θα τηρήσεις την εντολή μου -- μην τρως από τον καρπό του δέντρου της γνώσης του καλού και του κακού.

**Δουλειά**— Καθώς βλέπετε μια ευκαιρία, κάντε καλό – φροντίστε τον κήπο.

**Αναπαράγω**— φυτέψτε τον σπόρο του ευαγγελίου καθώς είναι η δύναμη της σωτηρίας – γίνετε καρποί και πολλαπλασιάστε και γεμίστε τη γη.

Δεδομένου ότι αυτοί οι διάκονοι έχουν παρόμοια χαρακτηριστικά χαρακτήρα και προσόντα με τους βοσκούς, το έργο τους πρέπει να είναι στενά συνδεδεμένο.

Η εκκλησία του Χριστού συγκρίνεται με το φυσικό μας σώμα, έχει επίσης πολλά λειτουργικά μέρη που εκτελούν διαφορετικές λειτουργίες. Εάν αυτά τα μέρη του σώματος της «εκκλησίας» δεν λειτουργούν, το σώμα της «εκκλησίας» είναι σε εξασθενημένη κατάσταση. Θα μαραθεί και θα πεθάνει.

Το έργο των ανδρών που έχουν χαρακτηριστικά χαρακτήρα παρόμοια με τους βοσκούς δεν προσδιορίζεται, επομένως οποιαδήποτε κατανόηση είναι ερμηνεία ή άποψη.

Τα παρακάτω παρατίθενται από ένα μάθημα του Joe McKinney:

«Σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο, ο όρος «διάκονος» αποκτά πρόσθετη συγκεκριμένη σημασία και σημασία όταν αναφέρεται σε μια ομάδα υπηρετών με μοναδικά πνευματικά προσόντα όπως στο Α' Τιμόθεο 3 όπου μεταγράφηκε ως διάκονος. Κατά μία έννοια, αυτή ήταν μια χρήσιμη πρακτική, καθώς εφιστά την προσοχή ότι ορισμένοι Χριστιανοί επιλέγονται για να κάνουν μια ειδική υπηρεσία που πιθανώς βοηθά τους επιβλέποντες φρουρούς στην πνευματική τους λειτουργία.

«Ενώ έχουμε μια ορισμένη πεποίθηση για το έργο των Χριστιανών που έχουν αυτά τα ειδικά προσόντα, δεν πρέπει ποτέ να είμαστε τόσο δογματικοί για να πιστεύουμε ότι αυτή είναι η τελευταία λέξη για το θέμα. Πρέπει να έχουμε κατά νου ορισμένες Βιβλικές αλήθειες για το Σώμα του Χριστού, έτσι ώστε οποιαδήποτε ερμηνεία να είναι συνεπής με αυτές τις αλήθειες. Εφόσον τα προσόντα του χαρακτήρα και της εμπειρίας τους είναι ήδη αποδεδειγμένα, είναι λογικό να υποθέσουμε ότι βοηθούν τους πρεσβυτέρους στο πνευματικό τους έργο για τη φροντίδα των πνευματικών αναγκών της εκκλησίας, ιδιαίτερα εκείνων που είναι επείγουσες. Οι διάκονοι δεν είναι «κατώτεροι πρεσβύτεροι» αν και το έργο τους θα ήταν παρόμοιο με κάποια εργασία που επιτελούν οι βοσκοί και η εμπειρία θα μπορούσε να είναι καλή εκπαίδευση για αυτούς τους άντρες ώστε μια μέρα να επιθυμούν ή να επιδιώκουν τη λειτουργία του φύλακα, του φύλακα ή του φρουρού.

«Το Σώμα του Χριστού ένα ζωντανό, αναπτυσσόμενο και μαχόμενο βασίλειο - ένας ζωντανός οργανισμός - έχει πολλές δυναμικές ανάγκες που αλλάζουν συνεχώς.

«Προκύπτουν προβλήματα, εμφανίζονται ανάγκες, συμβαίνουν έκτακτα περιστατικά: κάποιος αρρωσταίνει, άλλος χάνει τη δουλειά του, οικογένειες τσακώνονται, γονείς έχουν προβλήματα με τα παιδιά, άνθρωποι πεθαίνουν και οικογένειες πρέπει να παρηγορηθούν, να αναπτυχθούν σημαντικά υπουργεία. Δεν είναι όλες οι ανάγκες σε μια εκκλησία δυναμικές, αλλά πολλές είναι και, μερικές φορές, είναι απρόβλεπτες ή ακόμη και έκτακτες ανάγκες. Όταν εμφανιστούν αυτές οι ανάγκες, πρέπει να ικανοποιηθούν και να ικανοποιηθούν αμέσως! Ποιος θα καλύψει αυτές τις ανάγκες της εκκλησίας; Ποιος θα υπηρετήσει; Ποιοι είναι οι υπηρέτες της εκκλησίας;

«Σκεφτείτε ότι κατά τη διάρκεια του πρώτου αιώνα, όποτε ένας Χριστιανός απέτυχε να συγκεντρώσει, όλοι ανησυχούσαν. Τον συνέλαβαν οι ρωμαϊκές αρχές για την πίστη του; Του έκανε σωματική βλάβη κάποια αίρεση των Εβραίων; Αν ναι, θα ήταν σκόπιμο η Χριστιανική οικογένεια ή οι φρουροί της να ζητήσουν από έναν αδελφό που ζει σε κοντινή απόσταση να περάσει και να ελέγξει την ευημερία του και να καλύψει κάθε ανάγκη που λείπει.

«Όλοι οι Χριστιανοί είναι υπηρέτες. Όλοι καλούνται να υπηρετήσουν. Η εκκλησία μπορεί να καλέσει οποιονδήποτε να καλύψει μια ανάγκη (να υπηρετήσει). Εξαρτάται από την κατάσταση. Για παράδειγμα, στον τομέα των οικονομικών, η εκκλησία πρέπει να επιλέξει κάποιον με καλή γνώση της λογιστικής, ο οποίος είναι αξιόπιστος και έχει την ακεραιότητα και την εντιμότητα που απαιτούνται για να κάνει αυτή τη δουλειά. Είναι όμως όντως απαραίτητο το άτομο αυτό να είναι παντρεμένο με παιδιά για να είναι ο ταμίας της εκκλησίας; Έχει αυτό το άτομο αυτά τα πνευματικά προσόντα; Οποιοσδήποτε χριστιανός μπορεί να υπηρετήσει και πρέπει να υπηρετήσει σε κάποια περιοχή, ανεξάρτητα από τα ειδικά προσόντα. Απλώς πρέπει να έχει τα προσόντα για να κάνει τη συγκεκριμένη δουλειά. Αλλά όλοι οι Χριστιανοί, άνδρες ή γυναίκες, πρέπει και μπορούν να υπηρετήσουν σε κάποια περιοχή.

«Τώρα όταν προκύπτουν δυναμικές ανάγκες. Δηλαδή, όταν συμβαίνουν έκτακτα περιστατικά, κανονικά, δεν υπάρχει ούτε χρόνος ούτε ευκαιρία να ερευνηθούν τα ταλέντα και να διερευνηθεί ο χαρακτήρας των αδελφών για να ανακαλύψουμε ποιος μπορεί να εξυπηρετήσει τη συγκεκριμένη ανάγκη εκείνη τη στιγμή. Η εκκλησία χρειάζεται μια ομάδα υπηρετών, ήδη πνευματικά καταρτισμένων, αποδεδειγμένα και αναγνωρισμένα ποιοι είναι διαθέσιμοι να κληθούν να βοηθήσουν τους βοσκούς/πρεσβύτερους/φύλακες σε απρόβλεπτες καταστάσεις όπου η ανάγκη είναι επείγουσας φύσης και πρέπει να αντιμετωπιστεί άμεσα». (Τέλος απόσπασμα από τον Joe McKinney.)

Τα προσόντα του διακονόσου που δίνονται παραπάνω περιλαμβάνουν το να είναι σύζυγος μιας συζύγου και να διαχειρίζεται καλά τα παιδιά και το νοικοκυριό του δεν μπορούν να ισχύουν για όλους τους διακόνους, καθώς όλοι οι Χριστιανοί άνδρες και γυναίκες είναι υπηρέτες της διάκονος. Επομένως, η λειτουργία των ανδρών με αυτά τα προσόντα πρέπει να είναι διαφορετική από τους άλλους άνδρες ή γυναίκες διακονόσου.

Μερικοί άνθρωποι συμπεραίνουν ότι οι επτά που επιλέχθηκαν από την εκκλησία της Ιερουσαλήμ στις Πράξεις των Αποστόλων για να φροντίσουν τις ανάγκες των Ελλήνων χηρών ήταν διάκονοι. Αλλά δεν αναφέρονται ως διάκονοι ούτε δίδονται τα προσόντα τους ούτε είναι γνωστό αν και οι επτά πληρούσαν τα χαρακτηριστικά του χαρακτήρα στο 1 Τιμόθεο.

Πολλοί σήμερα θεωρούν το έργο των πρεσβυτέρων ως ανδρών για πνευματικά θέματα, ενώ οι διάκονοι είναι άντρες για τα φυσικά θέματα. Αυτό φαίνεται να είναι μια εσφαλμένη κατανόηση, γιατί με αυτόν τον τρόπο, η εργασία όλων των άλλων μελών του Σώματος, άνδρα ή γυναίκα, περιορίζεται κατάφωρα. Αν μάλιστα οι πρεσβύτεροι κάνουν τα πνευματικά και οι διάκονοι τα σωματικά, δεν μένει δουλειά για τους μη διακόνους υπηρέτες. Αλλά αυτό δεν μπορεί να ισχύει για το γράψιμο του Πέτρου στους εξόριστους της Διασποράς στο 1 Πέτρου 4:10 «Καθώς ο καθένας έχει λάβει ένα δώρο, χρησιμοποιήστε το για να υπηρετήσετε ο ένας τον άλλον, ως καλοί διαχειριστές της ποικίλης χάριτος του Θεού». Η λέξη «κάθε» περιλαμβάνει άνδρες ή γυναίκες με και χωρίς τα ειδικά προσόντα. Εάν το «κάθε» δεν περιλαμβάνει γυναίκες, τότε ο Παύλος έκανε λάθος δηλώνοντας στο προς Ρωμαίους 16:1 ότι η Φήβη ήταν διάκονος, υπηρέτης.

Η σύγχρονη αντίληψη ότι οι διάκονοι φροντίζουν για τις φυσικές ανάγκες της εκκλησίας, όπως η συντήρηση στο κτήριο και τους χώρους, δεν προέρχεται από την πρακτική της Καινής Διαθήκης, καθώς δεν υπάρχει κανένα αρχείο στην Καινή Διαθήκη για οποιαδήποτε συνέλευση Χριστιανών που κατέχουν ή διατηρούν φυσικές εγκαταστάσεις. Οι ανάγκες της εκκλησίας κατά την περίοδο των διωγμών ήταν οι ανάγκες των ανθρώπων όχι περιουσιακών στοιχείων ή πραγμάτων. Αυτό ισχύει σήμερα καθώς η εκκλησία είναι ιδιοκτησία των ανθρώπων και όχι ιδιοκτησίας.

#### Άντρες που αναφέρονται ονομαστικά

*«Ο Βαρνάβας (που σημαίνει γιος της ενθάρρυνσης), ένας Λευίτης, με καταγωγή από την Κύπρο, πούλησε ένα χωράφι που του ανήκε και έφερε τα χρήματα και τα έβαλε στα πόδια των αποστόλων».* (Πράξεις 4:36-37)

*«Έτσι, ο Βαρνάβας πήγε στην Ταρσό να αναζητήσει τον Σαούλ, και όταν τον βρήκε, τον έφερε στην Αντιόχεια. Για έναν ολόκληρο χρόνο συναντήθηκαν με την εκκλησία και δίδαξαν πάρα πολύ κόσμο».* (Πράξεις 11:25-26)

«Τώρα ήταν στην εκκλησία της Αντιόχειας προφήτες και δάσκαλοι, ο Βαρνάβας, ο Συμεών που ονομαζόταν Νίγηρας, ο Λούκιος ο Κυρηναίος, ο Μαναήν μέλος της αυλής του Ηρώδη του τετραάρχου και ο Σαούλ. Ενώ λάτρευαν τον Κύριο και νήστευαν, το Άγιο Πνεύμα είπε: Ξεχωρίστε για μένα τον Βαρνάβα και τον Σαούλο για το έργο στο οποίο τους κάλεσα. Έπειτα, αφού νήστεψαν και προσευχήθηκαν, έβαλαν τα χέρια τους πάνω τους και τους απέστειλαν». (Πράξεις 13:1-3)

«Κάποια στιγμή αργότερα ο Παύλος (Ο Σαούλ) είπε στον Βαρνάβα: «Ας επιστρέψουμε και ας επισκεφτούμε τους αδελφούς σε όλες τις πόλεις όπου κηρύξαμε τον λόγο του Κυρίου και ας δούμε πώς πάνε». Ο Βαρνάβας ήθελε να πάρει μαζί τους τον Ιωάννη, που λεγόταν και Μάρκος, αλλά ο Παύλος δεν θεώρησε φρόνιμο να τον πάρει, γιατί τους είχε εγκαταλείψει στην Παμφυλία και δεν είχε συνεχίσει μαζί τους στο έργο. Είχαν τόσο έντονη διαφωνία που χώρισαν την παρέα. Ο Βαρνάβας πήρε τον Μάρκο και έπλευσε για την Κύπρο». (Πράξεις 15:36-40)

«Ο συγκρατούμενος μου Αρίσταρχος σας στέλνει τους χαιρετισμούς του, όπως και ο Μάρκος, ο ξάδερφος του Βαρνάβα». (Κολ 4:10)

«Ο Επαφράς, ο εν Χριστώ Ιησούς συγκρατούμενος μου, σας στέλνει χαιρετισμούς. Το ίδιο και ο Μάρκος, ο Αρίσταρχος, ο Δημάς και ο Λουκάς, οι συνεργάτες μου». (Φιλήμων 23-24)

«Κάνε ό,τι μπορείς να έρθεις γρήγορα κοντά μου, γιατί ο Δημάς, επειδή αγάπησε αυτόν τον κόσμο, με εγκατέλειψε και πήγε στη Θεσσαλονίκη. Ο Κρεσένος έχει πάει στη Γαλατία και ο Τίτος στη Δαλματία. Μόνο ο Λουκάς είναι μαζί μου. Πάρτε τον Μάρκο και φέρτε τον μαζί σας, γιατί είναι χρήσιμος για μένα στη διακονία μου». (2 Τιμ 4:9-12)

«Ήρθαμε στη Δέρβη και μετά στα Λύστρα, όπου ζούσε ένας μαθητής ονόματι Τιμόθεος, του οποίου η μητέρα ήταν Εβραία και πιστή, αλλά του οποίου ο πατέρας ήταν Έλληνας. Οι αδελφοί στα Λύστρα και στο Ικόνιο μίλησαν καλά γι' αυτόν». (Πράξεις 16:1-3)

«Όταν ο Σίλας και ο Τιμόθεος ήρθαν από τη Μακεδονία, ο Παύλος αφοσιώθηκε αποκλειστικά στο κήρυγμα, δίνοντας μαρτυρία στους Ιουδαίους ότι ο Ιησούς ήταν ο Χριστός». (Πράξεις 18:5)

«Έστειλε δύο από τους βοηθούς του, τον Τιμόθεο και τον Έραστο, στη Μακεδονία, ενώ έμεινε λίγο ακόμα στην επαρχία της Ασίας». (Πράξεις 19:22)

«Γι' αυτό, σας προτρέπω να με μιμηθείτε. Γι' αυτό σας στέλνω τον Τιμόθεο, τον γιο μου που αγαπώ, που είναι πιστός στον Κύριο. Θα σας υπενθυμίσει τον τρόπο ζωής μου εν Χριστώ Ιησού, που συμφωνεί με όσα διδάσκω παντού σε κάθε εκκλησία» (Α' Κορ. 4:16-17).

«Ελπίζω στον Κύριο Ιησού να σας στείλω σύντομα τον Τιμόθεο, για να χαρούμε κι εγώ όταν λάβω νέα για εσάς. Δεν έχω κανέναν άλλον σαν αυτόν, που να ενδιαφέρεται πραγματικά για την ευημερία σας. Γιατί ο καθένας προσέχει τα δικά του συμφέροντα, όχι του Ιησού Χριστού. Αλλά ξέρετε ότι ο Τιμόθεος έχει αποδείξει τον εαυτό του, γιατί ως γιος με τον πατέρα του υπηρέτησε μαζί μου στο έργο του Ευαγγελίου». (Φιλ 2:19-22)

«Ο Θεός όμως, που παρηγορεί τους καταβεβλημένους, μας παρηγόρησε με τον ερχομό του Τίτου, και όχι μόνο με τον ερχομό του, αλλά και με την παρηγοριά που του είχες δώσει. Μας είπε για τη λαχτάρα σου για μένα, τη βαθιά λύπη σου, τη διακαή ανησυχία σου για μένα, ώστε η χαρά μου να είναι μεγαλύτερη από ποτέ». (2 Κορ 7:6-7)

«Όσο για τον Τίτο, είναι ο σύντροφός μου και συνεργάτης μου ανάμεσά σας. Όσο για τα αδέρφια μας, είναι εκπρόσωποι των εκκλησιών και τιμή στον Χριστό». (2 Κορ 8:23)

«Στις ημέρες εκείνες που ο αριθμός των μαθητών αυξανόταν, οι Έλληνες Εβραίοι ανάμεσά τους παραπονέθηκαν εναντίον των Εβραίων Εβραίων επειδή οι χήρες τους αγνοούνταν στην καθημερινή διανομή φαγητού. Έτσι, οι Δώδεκα συγκέντρωσαν όλους τους μαθητές μαζί και είπαν: «Δεν θα ήταν σωστό να παραμελήσουμε τη διακονία του λόγου του Θεού για να περιμένουμε σε τραπέζια. Αδελφοί, επιλέξτε από ανάμεσά σας επτά άντρες που είναι γνωστό ότι είναι γεμάτοι Πνεύμα και σοφία. Αυτήν την ευθύνη θα τους παραδώσουμε και θα δώσουμε την προσοχή μας στην προσευχή και στη διακονία του λόγου». Αυτή η πρόταση ευχαρίστησε όλη την ομάδα. Επέλεξαν τον Στέφανο, έναν άνθρωπο

γεμάτο πίστη και Άγιο Πνεύμα. Επίσης, ο Φίλιππος, ο Προκόρος, ο Νικάνορας, ο Τίμων, ο Παρμενάς και ο Νικόλαος από την Αντιόχεια, προσήλυτος στον Ιουδαϊσμό». (Πράξεις 6:1-6)

«Τώρα ο Στέφανος, ένας άνθρωπος γεμάτος από τη χάρη και τη δύναμη του Θεού, έκανε μεγάλα θαύματα και θαυματουργά σημεία στους ανθρώπους. Αντιπαράθεση προέκυψε, ωστόσο, από μέλη της Συναγωγής των Ελεύθερων (όπως ονομαζόταν)-Εβραίων της Κυρήνης και της Αλεξάνδρειας καθώς και των επαρχιών της Κιλικίας και της Ασίας. Αυτοί οι άνδρες άρχισαν να μαλώνουν με τον Στέφανο, αλλά δεν μπορούσαν να αντισταθούν στη σοφία του ή στο Πνεύμα με το οποίο μίλησε». (Πράξεις 6:8-10)

«Αλλά ο Σαούλ άρχισε να καταστρέφει την εκκλησία. Πηγαίνοντας από σπίτι σε σπίτι, έσυρε άντρες και γυναίκες και τους έβαζε στη φυλακή. Όσοι είχαν διασκορπιστεί κήρυτταν τον λόγο όπου πήγαιναν. Ο Φίλιππος κατέβηκε σε μια πόλη της Σαμάρειας και κήρυξε εκεί τον Χριστό». (Πράξεις 8:3-6)

«Στη Δαμασκό ήταν ένας μαθητής που λεγόταν Ανανίας». ... «Ο Ανανίας πήγε στο σπίτι και μπήκε. Βάζοντας τα χέρια του στον Σαούλ, είπε: «Αδελφέ Σαούλ, ο Κύριος Ιησούς, που σου φάνηκε στο δρόμο καθώς έρχεσαι εδώ — με έστειλε για να δεις ξανά και να γεμίσεις με Άγιο Πνεύμα». Αμέσως, κάτι σαν λέπια έπεσε από τα μάτια του Σαούλ και μπορούσε να δει ξανά. Σηκώθηκε και βαφτίστηκε, και αφού πήρε λίγο φαγητό, ανέκτησε τις δυνάμεις του». (Πράξεις 9:10...17-19)

«Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου μερικοί προφήτες κατέβηκαν από την Ιερουσαλήμ στην Αντιόχεια. Ένας από αυτούς, ονόματι Άγαθος, σηκώθηκε και μέσω του Πνεύματος προέβλεψε ότι θα εξαπλωνόταν σοβαρός λιμός σε ολόκληρο τον ρωμαϊκό κόσμο». (Πράξεις 11:27-28)

«Φίλιππος ο ευαγγελιστής, ένας από τους Επτά. Είχε τέσσερις ανύπαντρες κόρες που προφήτευαν. Αφού ήμασταν εκεί αρκετές μέρες, ένας προφήτης ονόματι Άγαθος κατέβηκε από την Ιουδαία. Πλησιάζοντας κοντά μας, πήρε τη ζώνη του Παύλου, έδεσε τα χέρια και τα πόδια του με αυτήν και είπε: «Το Άγιο Πνεύμα λέει: «Με αυτόν τον τρόπο οι Ιουδαίοι της Ιερουσαλήμ θα δέσουν τον ιδιοκτήτη αυτής της ζώνης και θα τον παραδώσουν στους εθνικούς. ."(Πράξεις 21:8-11)

"Αυτοί(Ο Παύλος και ο Βαρνάβας) είχαν τόσο έντονη διαφωνία που χώρισαν την παρέα. Ο Βαρνάβας πήρε τον Μάρκο και έπλευσε για την Κύπρο, αλλά ο Παύλος διάλεξε τον Σίλα και έφυγε, παρακινούμενος από τους αδελφούς στη χάρη του Κυρίου. Πέρασε από τη Συρία και την Κιλικία, ενισχύοντας τις εκκλησίες». (Πράξεις 15:39-41)

«Στον Φιλήμονα τον αγαπητό μας φίλο και συνάδελφο, στην Απφία την αδελφή μας, στον Αρχιππο τον συνστρατιώτη μας και στην εκκλησία που συνέρχεται στο σπίτι σου: Χάρη σε σένα και ειρήνη από τον Θεό Πατέρα μας και τον Κύριο Ιησού Χριστό. ... Ακούω για την πίστη σας στον Κύριο Ιησού και την αγάπη σας για όλους τους αγίους». (Φιλήμων 1-3, 5)

«Σας κάνω έκκληση(Φιλήμων) για τον γιο μου τον Όνησιμο, που έγινε γιος μου ενώ ήμουν αλυσοδεμένος. Παλαιότερα ήταν άχρηστος για σένα, αλλά τώρα έχει γίνει χρήσιμος και σε σένα και σε μένα». (Φιλήμων 10-11)

«Ο συγκρατούμενος μου Αρίσταρχος σας στέλνει τους χαιρετισμούς του, όπως και ο Μάρκος, ο ξάδερφος του Βαρνάβα». (Κολ 4:10)

«Ο Επαφράς, που είναι ένας από εσάς και υπηρέτης του Χριστού Ιησού, στέλνει χαιρετισμούς. Παλεύει πάντα στην προσευχή για σένα, ώστε να μπορείς να σταθείς σταθερός σε όλο το θέλημα του Θεού, ώριμος και πλήρως βέβαιος». (Κολ 4:12-14)

Ερωτήσεις

1. Εφόσον όλοι οι Χριστιανοί είναι ιερείς, η λειτουργία τους είναι να υπηρετούν τον Θεό.  
Σωστό Λάθος \_\_\_
2. Χριστιανοί που λαμβάνουν δώρα για να υπηρετήσουν
  - a. \_\_\_ Κήρυκες
  - b. \_\_\_ Ιεραπόστολοι

- c. \_\_\_ Πρεσβύτεροι/ Ποιμένες
- d. \_\_\_ Άνδρες
- e. \_\_\_ Γυναίκες
- f. \_\_\_ Όλα τα παραπάνω

3. Οι υπηρέτες που έχουν αναγνωρίσει χαρακτηριστικά χαρακτήρα φαίνεται να βοηθούν τους βοσκούς να επιτελούν τη λειτουργία τους της ενθάρρυνσης και της νουθεσίας.  
Σωστό Λάθος \_\_\_

## Κεφάλαιο 5

### Γυναίκες Υπηρέτριες (Διάκονος)

«Γιατί όσοι από εσάς βαπτιστήκατε στον Χριστό έχετε ενδυθεί τον Χριστό. Δεν υπάρχει ούτε Εβραίος ούτε Έλληνας, δεν υπάρχει ούτε σκλάβος ούτε ελεύθερος, δεν υπάρχει ούτε αρσενικό ούτε θηλυκό. γιατί όλοι είστε ένα εν Χριστώ Ιησού»(Γαλάτες 3:26-28). Ο Θεός δεν είναι μεροληπτικός. (Πράξεις 10:34) Όλοι είναι ιερείς για να υπηρετούν τον Θεό. (Αποκάλυψη 5:10)

Η ελληνική λέξη διάκονος είναι ουδέτερη ως προς το φύλο, είτε αρσενικό είτε θηλυκό. Η λατινική λέξη διάκονος είναι υπουργός, ενώ η αγγλική λέξη servant. Ο Διάκονος ή οι παραλλαγές του εμφανίζονται 28 φορές στην Καινή Διαθήκη, μία από τις οποίες αναφέρεται στη Φήβη, μια υπηρέτρια (διάκονον) και δύο φορές ως διάκονος στα προς Φιλιππησίους 1:1, Α' Τιμόθεο 3:8-13 και Ρωμ. 16:1.

«Τώρα είστε το σώμα του Χριστού και ατομικά μέλη του. Και ο Θεός όρισε στην εκκλησία πρώτα αποστόλους, δεύτερον προφήτες, τρίτο δασκάλους, μετά θαύματα, μετά χαρίσματα θεραπείας, βοήθειας, διοίκησης και διαφόρων ειδών γλώσσες». (1 Κορ 12:27-29)

Ο Θεός μέσω του Παύλου παρουσίασε χαρακτηριστικά χαρακτήρα για την ποιμαντική λειτουργία. Ακολουθώντας τον χαρακτήρα ή τα προσόντα αυτών των ανδρών, ο Παύλος συζητά τα χαρακτηριστικά του χαρακτήρα, τα προσόντα των υπηρετών που προφανώς βοηθούν σε αυτό το σημαντικό έργο των επισκόπων, των φρουρών, των κηδεμόνων, των φρουρών. Οι λειτουργίες από άλλα μέλη του Σώματος είναι εξίσου σημαντικές, απαραίτητες, ουσιαστικές και απαραίτητες είτε εκτελούνται από άνδρα είτε από γυναίκα.

#### Γυναίκες που αναγνωρίζονται με το όνομα

Στην Καινή Διαθήκη αρκετές γυναίκες προσδιορίζονται ονομαστικά, ενώ συμπεριλαμβανόμενες λέξεις όπως, όλοι, καθένας, καθένας, περιλαμβάνουν άνδρες και γυναίκες. Εξετάζοντας τις δραστηριότητες της διάκονος του Θεού θα πρέπει κανείς να είναι σε θέση να προσδιορίσει εάν υπάρχουν λειτουργίες που απαιτούνται ή απαγορεύονται από τις χριστιανές γυναίκες να κάνουν.

«Αλλά ένας άντρας ονόματι Ανανίας, με τη σύζυγό του Σαπφείρα, πούλησε ένα κομμάτι περιουσίας και με τη γνώση της γυναίκας του κράτησε πίσω για τον εαυτό του μερικά από τα έσοδα ... περίπου τρεις ώρες η γυναίκα του μπήκε, χωρίς να ξέρει τι είχε συμβεί. Και ο Πέτρος της είπε: «Πες μου αν πούλησες τη γη τόσο πολύ». Και είπε, «Ναι, για τόσα πολλά». Αλλά ο Πέτρος της είπε: «Πώς συμφωνήσατε να δοκιμάσετε το Πνεύμα του Κυρίου;» (Πράξεις 5:1-2· 7-9)

Σχόλιο: Η Σαπφείρα και ο Ανανίας είπαν ψέματα στο Άγιο Πνεύμα, μια εκ προθέσεως αμαρτία.

«Τώρα ήταν στην Ιόππη ένας μαθητής που ονομαζόταν Ταβιθά, που σε μετάφραση σημαίνει Δορκάς. Ήταν γεμάτη καλά έργα και πράξεις φιλανθρωπίας». (Πράξεις 9:36)

**Σχόλιο:** Η Tabitha, Dorcas, βοήθουσε τους φτωχούς κάνοντας καλά και φιλανθρωπικά έργα. Μια δραστηριότητα που γίνεται εκτός συνέλευσης.

«Αυτός (ο Πέτρος) πήγε στο σπίτι της Μαρίας, της μητέρας του Ιωάννη που το άλλο όνομα ήταν Μάρκος, όπου πολλοί ήταν συγκεντρωμένοι και προσεύχονταν». (Πράξεις 12:12)

**Σχόλιο:** Η Μαρία χρησιμοποίησε το σπίτι της για να συγκεντρωθούν οι άγιοι. Στην περίπτωση αυτή η συγκέντρωση έγινε με σκοπό την προσευχή για την ασφάλεια όλων των Χριστιανών αλλά κυρίως για τον Πέτρο, καθώς λίγο νωρίτερα ο Ηρώδης αποκεφάλισε τον Ιάκωβο.

«Και αφού βαπτίστηκε (η Λυδία) μας προέτρεψε λέγοντας: «Αν με κρίνεις πιστό στον Κύριο, έλα στο σπίτι μου και μείνε». Και μας επικράτησε». (Πράξεις 16:15)

**Σχόλιο:** Η Λυδία χρησιμοποίησε τα υπάρχοντά της για να φροντίσει τις ανάγκες του Παύλου και όσων τον συνόδευαν.

*«Και μερικοί από αυτούς πείστηκαν και ενώθηκαν με τον Παύλο και τον Σίλα, όπως και πολλοί από τους ευσεβείς Έλληνες και όχι λίγες από τις ηγετικές γυναίκες». ... «Τώρα αυτοί οι Εβραίοι (άντρες και γυναίκες) ήταν πιο ευγενείς από εκείνους στη Θεσσαλονίκη. έλαβαν τον λόγο με όλη την προθυμία, εξετάζοντας τις Γραφές καθημερινά για να δουν αν ήταν έτσι αυτά τα πράγματα. Πολλοί από αυτούς λοιπόν πίστεψαν, με όχι λίγες Ελληνίδες υψηλού κύρους όσο και άνδρες». ... «Αλλά μερικοί άνδρες ενώθηκαν μαζί του και πίστεψαν, μεταξύ των οποίων ήταν και ο Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης και μια γυναίκα ονόματι Ντάμαρις και άλλοι μαζί τους».* (Πράξεις 17:4, 11-12, 34)

**Σχόλιο:** Ο Ντάμαρης πίστεψε. Ήταν ίσως μια εξέχουσα Αθηναία καθώς ήταν παρούσα στον Άρειο Πάγο όταν μίλησε ο Παύλος.

«Μετά από αυτό ο Παύλος έφυγε από την Αθήνα και πήγε στην Κόρινθο. Και βρήκε έναν Εβραίο ονόματι Ακύλα, με καταγωγή από τον Πόντο, που ήρθε πρόσφατα από την Ιταλία με τη γυναίκα του την Πρισίλλα. ... Τώρα ένας Εβραίος ονόματι Απόλλωνας, καταγόμενος από την Αλεξάνδρεια, ήρθε στην Έφεσο. Ήταν ένας εύγλωττος άνθρωπος, ικανός στις Γραφές. Είχε διδαχτεί την οδό του Κυρίου. Και όντας ένθερος στο πνεύμα, μιλούσε και δίδασκε με ακρίβεια τα πράγματα σχετικά με τον Ιησού (όπως καταγράφονται στην Παλαιά Διαθήκη), αν και γνώριζε μόνο το βάπτισμα του Ιωάννη. Άρχισε να μιλά με τόλμη στη συναγωγή, αλλά όταν τον άκουσαν η Πρισκύλλα και ο Ακύλας, τον πήραν και του εξήγησαν με μεγαλύτερη ακρίβεια την οδό του Θεού». (Πράξεις 18:1-2· 24-26)

**Σχόλιο:** «Αυτοί», ο Aquila και η σύζυγός του Priscilla, δίδαξαν στον Απόλλωνα όχι μόνο τον Aquila.

*«Την άλλη μέρα αναχωρήσαμε και ήρθαμε στην Καισάρεια, και μπήκαμε στο σπίτι του Ευαγγελιστή Φιλίππου, που ήταν ένας από τους επτά, και μείναμε μαζί του. Είχε τέσσερις ανύπαντρες κόρες, που προφήτευαν».* (Πράξεις 21:8-9)

**Σχόλιο:** Οι κόρες του Φιλίππου προφήτευσαν. Από το 1 Κορινθίους 14:21 μαθαίνουμε ότι οι προφητείες είναι για πιστούς. Δεν υπάρχει καμία ένδειξη ότι προφήτευαν μόνο σε γυναίκες ή μόνο όταν δεν ήταν συγκεντρωμένοι.

«Σας συνιστώ την αδελφή μας Φήβη, υπηρέτρια στην εκκλησία στις Κενχρές». (Ρωμαίους 16:1)

**Σχόλιο:** Μερικές Βίβλοι μεταγράφουν το διάκονο ως διάκονο. Αλλά κάθε άτομο, αρσενικό ή θηλυκό, εν Χριστώ είναι υπηρέτης, διάκονο, στο Σώμα του Χριστού καθώς και ιερείς για να υπηρετεί τον Θεό. Η Βίβλος σιωπά για το είδος της υπηρεσίας που προσέφερε ο Φήβης. Το μόνο που ξέρουμε είναι ότι υπηρετήθηκε. Γνωρίζουμε επίσης ότι δεν πληρούσε τα μοναδικά προσόντα για το έργο των υπηρετών που είχαν μια σύζυγο μεταφρασμένη ως διάκονοι στο 1 Τιμόθεο 3:12.

*«Χαιρετίστε την Πρίσκιλλα και τον Ακύλα, τους συνεργάτες μου εν Χριστώ Ιησού, που διακινδύνευσαν το λαιμό τους για τη ζωή μου, τους οποίους ευχαριστώ όχι μόνο εγώ, αλλά και όλες οι εκκλησίες των εθνών. Χαιρετήστε και την εκκλησία στο σπίτι τους. Χαιρετήστε τον αγαπημένο μου Επαίνετο, που ήταν ο πρώτος προσηλυτισμένος στον Χριστό στην Ασία. Χαιρετίστε τη Μαρία, που έχει δουλέψει σκληρά για εσάς. Χαιρετίστε τον Ανδρόνικο και την Ιουνία, τους συγγενείς μου και τους συγκρατούμενούς μου».* (Ρωμαίους 16:3-7)

**Σχόλιο:** Δεν ξέρουμε τι δουλειά έκανε η Μαίρη. Ωστόσο, γνωρίζουμε ότι δεν ήταν τεμπέλης καθώς δούλευε σκληρά.

«Οι εκκλησίες της Ασίας σας στέλνουν χαιρετισμούς. Ο Ακύλας και η Πρίσκα (Πρισκίλα), μαζί με την εκκλησία στο σπίτι τους, σας στέλνουν εγκάρδιους χαιρετισμούς εν Κυρίω». (1 Κορινθίους 16:19)

**Σχόλιο:** Το σπίτι της Πρισίλλας και του Ακύλα ήταν ανοιχτό για να συγκεντρωθούν οι Χριστιανοί.

«Παρακαλώ την Ευωδία και τη Σύντυχη να συμφωνήσει εν Κυρίω. Ναι, σε παρακαλώ επίσης, αληθινή σύντροφε, να βοηθήσεις αυτές τις γυναίκες, που έχουν εργαστεί δίπλα-δίπλα μαζί μου στο ευαγγέλιο μαζί με τον Κλήμεντα». (Φιλιπησίους 4:2-3)

**Σχόλιο:** Αυτές οι γυναίκες ήταν προφανώς από τους Φίλιππους. Βοήθησαν τον Παύλο στη διδασκαλία του Ευαγγελίου. Έκαναν περισσότερα από το να είναι απλώς παρόντες για να απομακρύνουν κάθε εμφάνιση ανάρμοστου. Δίδαξαν το ευαγγέλιο καθώς εργαζόνταν με τον Παύλο και τον Κλήμεντα.

«Μου θυμίζει η ειλικρινής πίστη σου, μια πίστη που κατοικούσε πρώτα στη γιαγιά σου Λόις και στη μητέρα σου Ευνίκη και τώρα, είμαι βέβαιος, κατοικεί και σε σένα». (2 Τιμόθεο 1:5)

**Σχόλιο:** Μετέδωσαν την πίστη τους στην οικογένειά τους.

«Στον Φιλήμονα τον αγαπημένο μας συνάδελφο και την Αφία την αδελφή μας και τον Άρχιππο τον συνστρατιώτη μας και την εκκλησία στο σπίτι σου». (Φιλήμων 1-2)

**Σχόλιο:** «Αφία» μια χριστιανή που ήταν γνωστή στον Παύλο και τον Φιλήμονα.

Γυναίκες με περιεκτικές λέξεις - Όλοι, καθένας και ο καθένας

«Έτσι, όσοι έλαβαν τον λόγο του βαφτίστηκαν, και προστέθηκαν εκείνη την ημέρα περίπου τρεις χιλιάδες ψυχές». (Πράξεις 2:41)

**Σχόλιο:** «Αυτοί που έλαβαν τον Λόγο Του» περιλαμβάνουν άνδρες και γυναίκες.

«Οι μαθητές αποφάσισαν, ο καθένας ανάλογα με τις δυνατότητές του, να στείλει ανακούφιση στους αδελφούς που ζούσαν στην Ιουδαία». (Πράξεις 11:29)

**Σχόλιο:** «Όλοι» περιλαμβάνουν γυναίκες, έτσι οι γυναίκες βοήθησαν στον καθορισμό.

«Τότε φάνηκε καλό στους αποστόλους και στους πρεσβυτέρους, με ολόκληρη την εκκλησία, να διαλέξουν άντρες ανάμεσά τους και να τους στείλουν στην Αντιόχεια μαζί με τον Παύλο και τον Βαρνάβα». (Πράξεις 15:22)

**Σχόλιο:** «Ολόκληρη η εκκλησία» περιλαμβάνει γυναίκες. Ως εκ τούτου, οι γυναίκες συμμετείχαν στην επιλογή.

«Λοιπόν, όταν τους απέλυσαν, κατέθηκαν στην Αντιόχεια, και αφού συγκέντρωσαν την εκκλησία, παρέδωσαν την επιστολή. Και όταν το διάβασαν, χάρηκαν για την ενθάρρυνση του». (Πράξεις 15:30-31)

**Σχόλιο:** Η «εκκλησία» περιελάμβανε γυναίκες που άκουγαν και χάρηκαν.

«Τότε έδωσε εντολή στον εκατόνταρχο να κρατηθεί υπό κράτηση, αλλά να έχει κάποια ελευθερία και να μην εμποδίζεται κανένας από τους φίλους του να καλύψει τις ανάγκες του». (Πράξεις 24:23)

**Σχόλιο:** Οι «φίλοι» περιελάμβαναν άνδρες και γυναίκες που κάλυπταν τις ανάγκες του Παύλου.

«Θα υπάρξει θλίψη και στενοχώρια για κάθε άνθρωπο που κάνει το κακό, πρώτα ο Εβραίος και επίσης ο Έλληνας, αλλά δόξα και τιμή και ειρήνη για καθέναν που κάνει το καλό, πρώτα ο Εβραίος και επίσης ο Έλληνας. Διότι ο Θεός δεν δείχνει μεροληψία». (Ρωμαίους 2:9-11)

**Σχόλιο:** «Κάθε άνθρωπος» δεν κάνει καμία διάκριση μεταξύ ανδρών και γυναικών που κάνουν καλό ή κακό.



«Γιατί εν Χριστώ Ιησού είστε όλοι γιοι του Θεού, μέσω της πίστεως. Γιατί όσοι από εσάς βαπτιστήκατε στον Χριστό, έχετε φορέσει τον Χριστό. Δεν υπάρχει ούτε Εβραίος ούτε Έλληνας, δεν υπάρχει ούτε δούλος ούτε ελεύθερος, δεν υπάρχει αρσενικό και θηλυκό, γιατί όλοι είστε ένα στον Χριστό Ιησού».(Γαλάτες 3:26-29)

**Σχόλιο:**Ένας γιος είχε νόμιμο δικαίωμα στην κληρονομιά του πατέρα. Αλλά «Όσοι πολλοί από εσάς» που βαφτίστηκαν περιελάμβαναν γυναίκες. Τότε οι εν Χριστώ γυναίκες απέκτησαν το δικαίωμα της κληρονομιάς ο Παύλος στη συνέχεια αναφέρει ότι οι εν Χριστώ είναι ένα. Κανείς εν Χριστώ δεν είναι χριστιανός δεύτερης κατηγορίας γιατί όλοι είναι υπηρέτες και ιερείς για να υπηρετούν τον Θεό. (1 Πέτρου 2:16 και Αποκάλυψη 1:6)

«Αυτή που είναι στη Βαβυλώνα, που είναι επίσης εκλεγμένη, σας στέλνει χαιρετισμούς». (1 Πέτρου 5:13)

**Σχόλιο:**«Αυτή» θα μπορούσε να είναι είτε μια χριστιανή γυναίκα είτε μια συνέλευση Χριστιανών - δεν ξέρω.

«Η πρεσβυτέρα στην εκλεγμένη κυρία και τα παιδιά της, που αγαπώ στ' αλήθεια, και όχι μόνο εγώ, αλλά και όλοι όσοι γνωρίζουν την αλήθεια». (2 Ιωάννη 1:1)

**Σχόλιο:**«Η εκλεγμένη κυρία» θα μπορούσε να είναι είτε μια χριστιανή είτε μια συνέλευση Χριστιανών – δεν ξέρω.

Οι όροι all, every and every περιλαμβάνουν γυναίκες. Επομένως, οι γυναίκες πρέπει να συμμετέχουν για να λειτουργήσει το Σώμα του Χριστού ως ενιαίο σώμα διαφορετικά μέρος του σώματος θεωρείται έλξη στο σώμα ή νεκρό.

Δραστηριότητα και στάση γυναικών

«Λοιπόν, είτε εσείς(αρσενικό ή θηλυκό) φάτε ή πιείτε, ή οτιδήποτε άλλο κάνετε, κάντε τα πάντα προς δόξα του Θεού. Μην προσβάλλετε τους Ιουδαίους ή τους Έλληνες ή την εκκλησία του Θεού, όπως προσπαθώ να ευχαριστήσω όλους σε ό,τι κάνω, όχι επιδιώκοντας το δικό μου όφελος, αλλά των πολλών, για να σωθούν. Γίνετε μιμητές μου, όπως είμαι του Χριστού. Τώρα σας επαινώ γιατί με θυμάστε σε όλα και διατηρείτε τις παραδόσεις, όπως σας τις παρέδωσα. Αλλά θα ήθελα να γνωρίζετε, ότι το κεφάλι κάθε ανθρώπου είναι ο Χριστός. και το κεφάλι της γυναίκας είναι ο άντρας και το κεφάλι του Χριστού είναι ο Θεός. Κάθε άνθρωπος που προσεύχεται ή προφητεύει, έχοντας το κεφάλι του καλυμμένο, ατιμάζει το κεφάλι του (τον Χριστό). Αλλά κάθε γυναίκα που προσεύχεται ή προφητεύει (ούτε απαγορεύεται) με το κεφάλι της ακάλυπτο, ατιμάζει το κεφάλι της. γιατί είναι ένα και το αυτό σαν να ήταν ξυρισμένη. Για ανμία γυναίκα δεν είναι καλυμμένης κουρευτεί κι αυτή· αλλά αν είναι ντροπή για μια γυναίκα να κουρευτεί ή να ξυριστεί, ας είναι καλυμμένη».(1 Κορινθίους 10:31–11:6)

**Σχόλιο:**

- αναζητάτε πάντα την ευημερία του άλλου ατόμου – 10:24
- ό,τι κι αν κάνετε, δοξάστε τον Θεό – 10:31
- άντρες και γυναίκες, μην ατιμάζετε το κεφάλι σας – 11:4
- μην μεταχειρίζεστε τον οικονομικά φτωχό Χριστιανό ως κατώτερο – 11:21
- μη θεωρείτε πιο σημαντικό το πνευματικό σας δώρο – 12:
- Η αγάπη είναι το πιο σημαντικό - διαρκεί για πάντα. – 12:31-13:13
- ενθαρρύνετε, σέβεστε, τιμάτε ο ένας τον άλλον και ιδιαίτερα αυτούς έχοντας την ευθύνη για την ευημερία σας, αποφύγετε τη σύγχυση – 14.

**Σχόλιο:** «Μην προσβάλλετε στους Εβραίους ή στους Έλληνες» σημαίνει μην γίνετε η αιτία ενός Χριστιανού αδελφού ή αδελφής να χάσει την πίστη του αγνοώντας τα ήθη και τις παραδόσεις τους.

**Σχόλιο:**«Παράδοση» από την ελληνική λέξη παράδοσεις που σημαίνει ουσία της διδασκαλίας. (του Thayer)

**Σχόλιο:** «Προφητεύω» από την ελληνική λέξη *profeeteuoo* που σημαίνει πρόβλεψη μελλοντικών γεγονότων που σχετίζονται με τη βασιλεία του Θεού ή εκφέρω, διακηρύξω, κάτι που μπορεί να γίνει γνωστό μόνο με θεία αποκάλυψη. (του Thayer)

**Σχόλιο:** «Κάθε άντρας» από την ελληνική λέξη άνδρος που σημαίνει είτε άντρας είτε σύζυγος ανάλογα με τις επαφές.

Σχόλιο: «Κάθε Γυναίκα» από την ελληνική λέξη γυναικός που σημαίνει είτε γυναίκα είτε σύζυγος.

**Σχόλιο:** «Ξυρισμένο ή ξυρισμένο» - Οι γυναίκες που είχαν κουρευτεί τα μαλλιά τους έδειχναν τιμωρία πορνείας ή μοιχείας. (Adam Clarke)

Σχόλιο: Ο Παύλος υπενθυμίζει στους Κορινθίους ότι ο σεβασμός και η τιμή είναι υψίστης σημασίας πιθανώς περισσότερο από το έθιμο όταν προσεύχονται ή προφητεύουν. Το έθιμο της εποχής ήταν οι άντρες να αφαιρούν το κάλυμμα του κεφαλιού τους παρουσία ανώτερου και οι γυναίκες να μην εμφανίζονται στο κοινό χωρίς κάλυμμα. Άρα, το κάλυμμα του κεφαλιού ήταν πράξη δικαιοσύνης ή έθιμο σεβασμού και τιμής; Ένας σύζυγος μπορούσε να χωρίσει τη γυναίκα του για τέτοια ασέβεια, χωρίς να έχει το κεφάλι της καλυμμένο. Η καταδίκη του Παύλου φαίνεται να είναι η ατιμία του Θεού από έναν άνδρα που δεν αφαιρεί το κάλυμμα του κεφαλιού του και από μια γυναίκα που ατιμάζει τον άνδρα που είναι υπεύθυνος για την ευημερία της (σύζυγο, πατέρα ή μεγαλύτερο αδερφό) μη καλύπτοντας το κεφάλι της με πέπλο. Και οι δύο παραβιάζουν την παράδοση και το έθιμο του σεβασμού στην κοινωνία τους ή τα νόμιμα δικαιώματα υποδηλώνουν πιθανώς την αποδοχή παγανιστικών πρακτικών. Αυτό δεν απαγορεύει ούτε στους άνδρες ούτε στις γυναίκες να προσεύχονται ή να προφητεύουν. Αλλά η ελευθερία και η ελευθερία κάποιου εν Χριστώ δεν πρέπει ποτέ να έχει ως αποτέλεσμα ή να οδηγεί σε ασέβεια προς τους άλλους.

«Μια σύζυγος θα έπρεπε (υπό υποχρέωση) να έχει ένα σύμβολο εξουσίας (δύναμης) στο κεφάλι της, λόγω των αγγέλων. Ωστόσο, στον Κύριο η γυναίκα δεν είναι ανεξάρτητη από τον άνδρα ούτε από τον άνδρα από τη γυναίκα. γιατί όπως η γυναίκα δημιουργήθηκε από τον άντρα, έτσι και ο άντρας γεννιέται τώρα από τη γυναίκα. Και όλα τα πράγματα είναι από τον Θεό. Κρίνετε μόνοι σας: είναι σωστό για μια γυναίκα να προσεύχεται στον Θεό με ακάλυπτο το κεφάλι; Δεν σας διδάσκει η ίδια η φύση ότι αν ένας άντρας φοράει μακριά μαλλιά είναι ντροπή για αυτόν, αλλά αν μια γυναίκα έχει μακριά μαλλιά, είναι η δόξα της; Γιατί τα μαλλιά της της δίνονται για κάλυμμα. Αν κάποιος έχει την τάση να διαφωνεί, δεν έχουμε τέτοια πρακτική, ούτε οι εκκλησίες» του Θεού». (1 Κορινθίους 11:10-16)

**Σχόλιο:** Οι πράξεις μιας γυναίκας που δεν σέβεται τον άντρα της, το κεφάλι της, δεν είναι πρέπουσες.

**Σχόλιο:** Κατά τους χρόνους πριν και μετά τον Χριστό, όταν η Ρώμη κυβέρνησε τον κόσμο, οι περισσότερες γυναίκες θεωρούνταν υπό την εξουσία ή την εξουσία των ανδρών. Για τις παντρεμένες γυναίκες το πέπλο που κάλυπτε τα μαλλιά τους, 1) σήμαινε την οικογενειακή της κατάσταση, 2) την υποταγή της στην ιδιότητα του συζύγου ως κεφαλής, 3) ένδειξη σεμνότητας και αγνότητας και 4) την προστάτευε από τις παρακλήσεις των ανδρών. Οι γυναίκες χωρίς πέπλο θεωρούνταν επαναστατικές, συχνά ιερόδουλες, με κοντά μαλλιά, κομμένα ή ξυρισμένα κεφάλια. Τα έθιμα σε έναν πολιτισμό δεν είναι δεσμευτικά όπως ο νόμος σε άλλους πολιτισμούς. Σήμερα σε ορισμένες περιοχές του κόσμου? π.χ. στην Ινδία, οι γυναίκες φορούν σύμβολα της οικογενειακής τους κατάστασης. Μετά την ολοκλήρωση ενός ινδουιστικού γάμου, η σύζυγος δεν πρέπει ποτέ να αφήνει τα χέρια της γυμνά. Πρέπει πάντα να φορά βραχιόλια για να σημαίνει ότι είναι παντρεμένη.

**Σχόλιο:** Το πέπλο (ελληνικά palla) ήταν το σύμβολο μιας παντρεμένης γυναίκας και στον πολιτισμό τους σήμα της εξουσίας του συζύγου.

**Σχόλιο:** Οι εν Χριστώ «μη ανεξάρτητοι» υποδηλώνουν ότι δεν είναι ανώτεροι ή κατώτεροι αλλά ίσοι σε αξία με τον Θεό και χρειάζονται στη βασιλεία Του. Το Equal in Christ δεν αλλάζει την οδηγία του Θεού ότι ο άνδρας έχει την ευθύνη για την οικογενειακή μονάδα και ότι η γυναίκα από τη δημιουργία ήταν βοηθός και σύντροφός του, όχι υπηρέτης του. Οποιαδήποτε ενέργεια που κάνει είναι ενάντια στις διδασκαλίες του Χριστού και των αποστόλων Του ή ενάντια στα τοπικά έθιμα, έτσι ώστε η κοινότητα να θεωρεί τις πράξεις της παράταιρες, ατιμάζει τον σύζυγό της και δεν προωθεί την υπόθεση του Χριστού.

**Σχόλιο:** Οι καθημερινές δραστηριότητες πρέπει να επιδεικνύουν σεβασμό και τιμή που προάγει την ενότητα σε όλες τις σχέσεις είτε στην οικογένεια, την κοινότητα, τον χώρο εργασίας, την κυβέρνηση ή την εκκλησία είτε συγκεντρώνονται είτε όχι. Όλοι εν Χριστώ, άνδρας ή γυναίκα, έχουν την ίδια πνευματική θέση ενώπιον του Θεού.

«Τι, λοιπόν, αδελφοί, όταν συνέρχεστε, ο καθένας έχει έναν ύμνο, 1 ένα μάθημα, μια αποκάλυψη, μια γλώσσα, 2 ή μια ερμηνεία. Ας γίνουν όλα τα πράγματα για την οικοδόμηση (ενθάρρυνση). Αν κάποιος (άνδρας ή γυναίκα) μιλάει σε μια γλώσσα, ας είναι μόνο δύο ή το πολύ τρεις, και ο καθένας με τη σειρά (με τη σειρά), και ας ερμηνεύσει κάποιος (άνδρας ή γυναίκα). Αλλά αν δεν υπάρχει κανείς να ερμηνεύσει, ας σιωπήσει ο καθένας τους (άνδρας ή γυναίκα) στην εκκλησία (το συγκεντρωμένο σώμα του Χριστού) και ας μιλήσει στον εαυτό του (όχι για το φύλο) και στον Θεό. Ας μιλήσουν δύο ή τρεις προφήτες (όχι ειδικά για το φύλο) και ας ζυγίσουν οι άλλοι (όχι ειδικά για το φύλο) 3 αυτά που λέγονται. Αν γίνει αποκάλυψη σε άλλον που κάθεται εκεί, ας σιωπήσει ο πρώτος. Γιατί όλοι μπορείτε να προφητεύετε ένας προς έναν, για να μάθουν όλοι και να ενθαρρύνονται όλοι, και τα πνεύματα των προφητών να υπόκεινται σε προφήτες. Γιατί ο Θεός δεν είναι Θεός σύγχυσης αλλά ειρήνης. Όπως σε όλες τις εκκλησίες (εκκλησίες ή συνελεύσεις) των αγίων, οι γυναίκες (οι γυναίκες σας, η σύζυγός σας – KJV, NKJV, YLT) πρέπει να σιωπούν στις εκκλησίες (ekkleesíais – συνελεύσεις). Διότι δεν επιτρέπεται να μιλούν,<sup>4</sup> αλλά πρέπει να είναι υποταγμένοι, όπως λέει και ο Νόμος. Αν υπάρχει κάτι που θέλουν να μάθουν, ας ρωτήσουν τους συζύγους τους (άνδρας - οποιοσδήποτε άνδρας, άντρας - PC Bible Study Biblesoft) στο σπίτι. Γιατί είναι ντροπή για μια γυναίκα να μιλάει στην εκκλησία». (1 Κορινθίους 14:26-36)

**Σχόλιο:** Οι Χριστιανοί στην Κόρινθο συγκεντρώθηκαν ως το Σώμα του Χριστού όπου έψαλαν, δίδαξαν (didacheén), 5 έδιναν αποκάλυψεις και μιλούσαν σε άλλες γλώσσες μέσω διερμηνέων. Ο σκοπός της συνάθροισης ήταν να ενθαρρύνει τους Χριστιανούς να παραμείνουν πιστοί και να κάνουν καλά έργα. Οι ομιλητές, άνδρες ή γυναίκες, που δεν μπορούσαν να γίνουν κατανοητοί επειδή δεν υπήρχε διερμηνέας, έπρεπε να σιωπήσουν. Το χάος και η σύγχυση που προκαλούνται από την ταυτόχρονη προσευχή, ομιλία ή τραγούδι των επισκεπτών θα έκανε τους επισκέπτες να σκεφτούν ότι «είσαι εκτός νου» και εμποδίζοντας το μήνυμα του Θεού να ακουστεί. Το να επιτρέπεται σε όλους να μιλάνε ή να τραγουδούν διαδοχικά, ο ένας μετά τον άλλο, είναι σεβασμό προς τον Θεό και τον συνάνθρωπο.

Σχόλιο: «Μιλούν δύο ή τρεις προφήτες» - ένας προφήτης είναι ένας άνδρας ή γυναίκα μέσω του οποίου μιλάει ο Θεός. (Από το Ελληνικό Λεξικό του Thayer)

Σχόλιο: Ενώ εξακολουθεί να ασχολείται με το θέμα της διατήρησης της τάξης, ο Παύλος δίνει οδηγίες στις Κορίνθιες γυναίκες να σιωπούν και να μην διακόπτουν τον (ηλίθιο – δικό τους) σύζυγό τους, αλλά να περιμένουν και να τον ρωτήσουν όταν γυρίσετε σπίτι. Οι οδηγίες του Παύλου δεν θα ίσχυαν για τις χριστιανές γυναίκες των οποίων οι σύζυγοι ήταν ειδωλολάτρες, νεκροί ή τις είχαν εγκαταλείψει. Το κλειδί είναι να σέβονται τον σύζυγό τους που δίδασκε και να σέβονται τους άλλους – άνδρες, γυναίκες ή επισκέπτες. Έτσι, ο «νόμος» πιθανώς αναφέρεται σε κανόνες ή παραδόσεις συναγωγής.

**Σχόλιο:** Όταν συγκεντρωθούν όλοι οι Χριστιανοί πρέπει να συμμετέχουν με τάξη και να σέβονται τους άλλους, δεν μιλούν όλοι ταυτόχρονα δημιουργώντας σύγχυση και χάος. Οι γυναίκες δεν πρέπει να αμφισβητούν ή να αμφισβητούν τα σχόλια του άνδρα που είναι υπεύθυνος για την ευημερία τους, είτε είναι ο σύζυγος, ο πατέρας ή ο αδερφός τους, είτε επιδεικνύουν ασέβεια συμπεριφορά ειδικά προς οποιονδήποτε άντρα.

«Φορέστε λοιπόν, ως εκλεκτοί του Θεού, άγιοι και αγαπημένοι, ελεήμονες καρδιές, καλοσύνη, ταπεινοφροσύνη, πραότητα και υπομονή, ... Ο λόγος του Χριστού ας κατοικεί μέσα σας πλούσια, διδάσκοντας και νουθετεί ο ένας τον άλλον με κάθε σοφία, ψάλλοντας ψαλμούς και ύμνους και πνευματικά τραγούδια, με ευγνωμοσύνη στις καρδιές σας προς τον Θεό». (Κολοσσαείς 3:12, 16)

Σχόλιο: Στους «εκλεκτούς» περιλαμβάνονται γυναίκες και άνδρες. Και τα δύο πρέπει να διδάσκουν και να νουθετούν με σοφία, γνώση. Η οδηγία είναι σιωπηλή ως προς το εάν αυτό πρέπει να γίνει σε ιδιωτικό ή συναρμολογημένο. Το κείμενο αναφέρει ότι η διδασκαλία και η νουθεσία γίνονται με τραγούδι στην καρδιά προς τον Θεό. Αλλά το να διδάσκετε και να νουθετείτε ο ένας τον άλλον απαιτεί να μιλάει κανείς από την καρδιά του είτε γραπτός είτε προφορικός.

<sup>4</sup>*Psalmón Strong's* NT#:1568; Vine's Expository Dictionary - δηλώνεται κυρίως "ένα χτύπημα ή σύσπαση με τα δάχτυλα (σε μουσικές χορδές)". στη συνέχεια, "ένα ιερό τραγούδι, που τραγουδιέται με μουσική συνοδεία, ένας ψαλμός. Strong's Numbers and Concordance - ένα σκηνικό κομμάτι, δηλαδή μια ιερή ωδή (συνοδευόμενη με φωνή, άρπα ή άλλο όργανο, "ψαλμός")· συλλογικά, το βιβλίο των Ψαλμών.

<sup>2</sup>Gloossa, gloóssee, Strong's NT#:1100 - 1. η γλώσσα, ένα μέλος του σώματος, το όργανο του λόγου: Μάρκος 7:33,35. 2. μια γλώσσα? δηλ. η γλώσσα που χρησιμοποιείται από έναν συγκεκριμένο λαό σε διάκριση από εκείνη άλλων εθνών (Thayer's Lexicon). Δηλαδή, «Κρήτες και Άραβες, τους ακούμε να μιλούν στη γλώσσα μας τα θαυμάσια έργα του Θεού Πράξεις» (2:11 KJV).

<sup>3</sup>Diakrinétoosan Strong's NT#:1252 – Το Ελληνικό Λεξικό του Thayer - κάντε μια διάκριση, διάκριση, διάκριση.

<sup>4</sup>Ialeoo NT#:2980 - Το Ελληνικό Λεξικό του Thayer - να χρησιμοποιεί λέξεις για να δηλώσει το μυαλό του και να αποκαλύψει τις σκέψεις του.

<sup>5</sup>Didaskalos (didacheén) - Strong's NT#:1321, - εμφανίζεται 97 φορές - 83 που σχετίζονται με τις διδασκαλίες του Ιησού, του Αγίου Πνεύματος ή των Αποστόλων, 5 φορές στους Φαρισαίους, 1 φορά στον Ιωάννη τον Βαπτιστή, γυναίκες [Α' Τιμόθεο 2] , Ιεζάβελ και Βαλαάμ και άλλες 3 φορές. Didáskein Strong's NT#: 1320, εμφανίζεται 59 φορές – 46 ως κύριος στα Ευαγγέλια, μία φορά ως γιατρός στον Λουκά, 1 φορά στις επιστολές ως δάσκαλος και μία φορά ως κύριος στον Ιάκωβο.

Απόψεις μερικών σχολίων:

### Σημειώσεις Albert Barnes

«Δεν έπρεπε να διδάξουν τον κόσμο, ούτε να διακόψουν αυτούς που μιλούσαν» Ρόζενμυλερ. Είναι πιθανό ότι, με το πρόσχημα της έμπνευσης, οι γυναίκες είχαν αναλάβει το αξίωμα των δημοσίων δασκάλων».

Σχόλιο: Έμειναν στη διδακτική μέθοδο διδασκαλίας/κηρύγματος.

Σχόλιο Adam Clarke

«Υπήρχε ένα εβραϊκό διάταγμα (προσέξτε τη δήλωση «όπως λέει και ο νόμος»). Δεν επιτρεπόταν στις γυναίκες να διδάσκουν στις συνελεύσεις ή ακόμη και να κάνουν ερωτήσεις. Οι ραβίνοι δίδασκαν ότι «μια γυναίκα δεν πρέπει να γνωρίζει τίποτα άλλο παρά τη χρήση του δακτυλίου της (ένα εργαλείο που χρησιμοποιείται στην κλώση). Και τα ρητά του Ραβίνου Ελιέζερ, όπως παραδόθηκαν, Bammidbar Rabba, βλ. 9, φάκ. 204, είναι και άξια παρατήρησης και κατάκρισης. είναι αυτά: «Ας καούν τα λόγια του νόμου, αντί να παραδίδονται στις γυναίκες».

Roy C Deaver

«Η συνάντηση στα εδάφια 1 Κορινθίους 14:26-40 είχε σκοπό την άσκηση και τη λήψη των ευεργετημάτων των πνευματικών χαρισμάτων. Οι προφήτες ασκούσαν το χάρισμά τους της προφητείας. Οι γυναίκες των «προφητών» έλαβαν οδηγίες να «σιωπούν στις εκκλησίες». Δεν τους επιτρεπόταν να μιλήσουν [να σπάσουν τη σιωπή τους]. Έπρεπε να είναι υποταγμένοι. Αν μάθαιναν οτιδήποτε (σε σχέση με το μήνυμα που ερχόταν μέσω του συζύγου/προφήτη) δεν θα διέκοπταν την προφητεία, αλλά θα περίμεναν και θα ρωτούσαν τους συζύγους τους στο σπίτι. Ήταν «ντροπή» για τη γυναίκα (σύζυγο) να μιλήσει σε εκείνη τη συνάντηση». Από Αγωνιζόμενος για την Πίστη Οκτώβριος/1995, σελ. 2; Guy N. Woods, Questions and Answers OPEN FORUM Freed Hardeman College Henderson, TN: 1976), σελ. 106-109.

Γκάι Ν. Γουντς

«Ποιες ήταν οι γυναίκες που ζητήθηκε να μείνουν σιωπηλές στο υπό μελέτη απόσπασμα (1 Κορινθίους 14:34, 35); Ήταν οι σύζυγοι των προφητών που εξετάστηκαν στην προηγούμενη παράγραφο (τα σχόλιά του σε προηγούμενα εδάφια). Απαγορευμένος να διακόψουν ή να κάνουν έρευνα κατά τη διαδικασία της αποκάλυψης, ο απόστολος έθεσε τον πολύ λογικό κανόνα ότι έπρεπε να περιμένουν μια πιο κατάλληλη ευκαιρία για να υποβάλουν το ερώτημα. δηλαδή μέχρι να μπορέσουν να ρωτήσουν τους συζύγους τους στο σπίτι. Αυτές οι γυναίκες ήταν παντρεμένες, είχαν συζύγους. οι σύζυγοί τους ήταν σε θέση να απαντήσουν στις ερωτήσεις τους στο σπίτι». Από το Contending for the Faith, Οκτώβριος /1995, σελ. 10; από τον Roy C Deaver, The Role of Women (Wellington, Texas: Copyright, No Date), σελ.13-15.

Οι υπολοιποι

«Στον κόσμο στις πρώτες μέρες της (Ρωμαϊκής) Δημοκρατίας οι γυναίκες δεν επιτρεπόταν καν να κάνουν υποδείξεις, αλλά από την αρχή της Αυτοκρατορίας πολλοί άνδρες αναζητούσαν και μάλιστα ακολουθούσαν τις συμβουλές των συζύγων τους. Ήταν εντάξει να το κάνουμε, υπό τον όρο ότι οι συμβουλές δόθηκαν ιδιωτικά. Οι Αθηναίοι άντρες θεωρούσαν τις γυναίκες όχι πολύ καλύτερες από την ιδιοκτησία». Η δύναμη ξεκουραστεί με τους πιο δυνατούς.

**Ερωτήσεις**

1. Η Φήβη ήταν διάκονος, υπηρέτης.  
Σωστό Λάθος \_\_\_
2. Σύμφωνα με το 1 Κορινθίους 14, οι Χριστιανοί συγκεντρώνονται για το σκοπό
  - a. \_\_\_ Διεξαγωγή λατρευτικής λειτουργίας
  - b. \_\_\_ Ενθαρρύνετε και νουθετείτε ο ένας τον άλλον

## Κεφάλαιο 6

### Υπηρέτες (Γενικά)

#### Δάσκαλοι

«Γιατί όμως μέχρι αυτή τη φορά (άνδρας ή γυναίκα) πρέπει να είναι δάσκαλοι, χρειάζεστε κάποιον να σας διδάξει ξανά τις βασικές αρχές των χρησμών του Θεού. Χρειάζεστε γάλα, όχι στερεά τροφή, γιατί καθένας που ζει με γάλα είναι άτεχνος στον λόγο της δικαιοσύνης, αφού είναι παιδί. Αλλά η στερεά τροφή είναι για τους ώριμους, για εκείνους που έχουν τη διάκρισή τους εκπαιδευμένη με συνεχή εξάσκηση να διακρίνουν το καλό από το κακό». (Εβραίους 5:12-14)

Το κοινό θέμα σε όλη την Καινή Διαθήκη είναι να κηρύξει το Ευαγγέλιο στους χαμένους. Οι ευαγγελιστές του πρώτου αιώνα εκτελούσαν τη λειτουργία της διδασκαλίας του ευαγγελίου στους χαμένους σύμφωνα με το εδάφιο Πράξεις 8:4. Οι χριστιανοί, άνδρες και γυναίκες, που ήταν διασκορπισμένοι από την Ιερουσαλήμ, κήρυξαν τον Λόγο όπου πήγαιναν.

Αυτοί (αυτοί που αναφέρονται στο εδάφιο 4) προχώρησαν και μας περίμεναν στην Τρωάδα, αλλά αποπλεύσαμε από τους Φιλίππους μετά τις ημέρες των Αζύμων και σε πέντε ημέρες ήρθαμε σε αυτούς στην Τρωάδα, όπου μείναμε επτά ημέρες. Την πρώτη μέρα της εβδομάδας, όταν μαζευτήκαμε για να σπάσουμε ψωμί, ο Παύλος μίλησε μαζί τους, με σκοπό να φύγει την επόμενη μέρα, και παρέτεινε την ομιλία του μέχρι τα μεσάνυχτα. (Πράξεις 20:5-8)

**Σχόλιο:** Η ελληνική λέξη διαλέγομαι που μεταφράζεται ως «μίλησε» (εσφαλμένη μετάφραση όπως κηρύσσεται στο KJV) σημαίνει συνομιλία, συζήτηση, διαφωνία ή συζήτηση. Έτσι, ο Παύλος δεν κήρυξε ένα κήρυγμα «άμβωνα», αλλά συζήτησε τα αποτελέσματα που έδωσε ο Θεός από τη διακήρυξη του Χριστού.

Σήμερα οι κήρυκες παρουσιάζουν κυρίως την ερμηνεία τους για κάποιο Βιβλικό θέμα της επιλογής τους σε εκείνους που είναι εν Χριστώ χωρίς καμία ευκαιρία για ανάκριση ή συζήτηση. Ωστόσο, μερικοί κήρυκες διδάσκουν απευθείας από τη Βίβλο κατευθύνοντας τις σκέψεις τους στο απόσπασμα που εξετάζουμε. Δεν γίνεται λόγος να κηρύξουμε ξανά το Ευαγγέλιο (ο Χριστός και ο θάνατος Του, η ταφή και η ανάστασή Του) σε όσους είναι ήδη εν Χριστώ, τους σωσμένους.

Ο Θεός βασιλεύει στους Χριστιανούς μέσα στο βασιλείο Του για να διδάξει και να διακηρύξει το ευαγγέλιο, ώστε να μην χαθεί κανείς και να παραμείνουν όλοι πιστοί ως ζωντανή θυσία. Η αποστολή του ζωντανού Σώματος του Χριστού, ανδρών και γυναικών είναι:

- (α) πήγαινε σε όλο τον κόσμο και κήρυξε το Ευαγγέλιο (Μάρκος 16:15).
- (β) να κάνετε το καλό σε όλους τους ανθρώπους, ιδιαίτερα στους πιστούς (Γαλ. 6:9-10).
- (γ) ενθαρρύνει, εποικοδομεί, τα μέλη του Σώματος (Α' Κορινθίους 14).
- (δ) μιλάτε ο ένας στον άλλο με ψαλμούς και ύμνους (Εφεσίους 5:19).
- (ε) Προσφέρετε τα σώματά σας στον Θεό ως ζωντανές θυσίες (Ρωμαίους 12:1).

Η πιο αποτελεσματική μέθοδος ευαγγελισμού είναι σε ατομική βάση. Θα ήταν σπάνιο εάν οι μετατροπές πραγματοποιούνταν από μαζικές επικοινωνίες, μια μέθοδο που χρησιμοποιείται για τη δημιουργία ευαισθητοποίησης και την παροχή μιας πηγής για τη λήψη πρόσθετων πληροφοριών.

Εάν το ευαγγέλιο πρόκειται να κηρυχτεί σε ολόκληρο τον κόσμο, τότε οι εκκλησίες των Χριστιανών πρέπει να δώσουν μεγαλύτερη έμφαση στον ευαγγελισμό ανεξάρτητα από το αγγλικό όνομα που σχετίζεται με τη δραστηριότητα. π.χ. δάσκαλος, λειτουργός, ιεραπόστολος, ευαγγελιστής, ιεροκήρυκας, υπηρέτης, πάστορας, πρεσβύτερος, φύλακας ή μαθητής - αλλά η χρήση ονομάτων της Βίβλου θα αποτρέψει τη σύγχυση.

Τι πρέπει να διδαχθεί;

- ο Ευαγγέλιο – Μάρκος 15:16
- ο Δύναμη Θεού προς σωτηρία – Ρωμαίους 1:16
- ο Θάνατος, ταφή, ανάσταση και ανάληψη του Χριστού
- ο Λόγος - Πράξεις 13:1-5
- ο Δόγμα Αποστόλων – Πράξεις
- ο Όλα όσα διέταξα – Ματθαίος 28:19

Ποιος είναι να διδάξει;

- ο Ευαγγελιστές – Β΄ Τιμόθεο 4:5
- ο Μαθητές – Μάρκος 15:16
- ο Χριστιανοί διασκορπισμένοι στο εξωτερικό – Πράξεις 8:4

Πώς θα γίνει η διδασκαλία;

- ο Καμία συγκεκριμένη μέθοδος δεν πρέπει να αποκλειστεί, ούτε απαιτείται κάποια συγκεκριμένη μέθοδος.

Σε ποιον πρέπει να διδαχθεί το μήνυμα του Θεού;

- ο Όλη η δημιουργία – Μάρκος 15:16

Πότε πρέπει να διδάξουν οι υπηρέτες Του;

- ο Διδάξτε καθώς είναι διαθέσιμη η ευκαιρία.

Πού είναι αυτοί που είναι εν Χριστώ για να πάρουν το Ευαγγέλιο;

- ο Όπου κι αν πήγαν. Πράξεις 8:4
- ο Πού και πότε ενδιαφέρεται ένα άτομο. Πράξεις 13:7
- ο Όταν συναρμολογούνται μαζί. Πράξεις 20:7
- ο Σε ξένες χώρες- Πράξεις 13:2-3
- ο Όλος ο κόσμος – Μάρκος 16:15

«Στην εκκλησία της Αντιόχειας υπήρχαν προφήτες και δάσκαλοι (ελληνικά διδάσκαλοι): ο Βαρνάβας, ο Συμεών ο Νίγηρας, ο Λούκιος ο Κυρηναίος, ο Μαναήν (που είχε μεγαλώσει με τον Ηρώδη τον τετράρχη) και ο Σαούλ. Ενώ λάτρευαν τον Κύριο και νήστευαν, το Άγιο Πνεύμα είπε: Ξεχωρίστε για μένα τον Βαρνάβα και τον Σαύλο για το έργο στο οποίο τους κάλεσα.» (Πράξεις 13:1-2).

«Αν όμως αποκαλείς τον εαυτό σου Εβραίο και βασιστείς στο νόμο και καυχηθείς για τον Θεό 18 και γνωρίζεις το θέλημά του και επιδοκιμάζεις το εξαιρετικό, επειδή έχεις διδαχτεί από το νόμο. 19 και αν είσαι βέβαιος ότι εσύ ο ίδιος είσαι οδηγός για τους τυφλούς, φως για εκείνους που βρίσκονται στο σκοτάδι, 20 δάσκαλος των ανόητων, δάσκαλος παιδιών, έχοντας στο νόμο την ενσάρκωση της γνώσης και της αλήθειας—21 εσύ τότε ποιος διδάσκει τους άλλους, δεν διδάσκεις τον εαυτό σου;» (Ρωμαίους 2:17-22)

Σχόλιο: «Εκπαιδευτής» από την ελληνική λέξη *paiguteén* που σημαίνει αυτός που δίνει οδηγίες στον άλλον.

Σχόλιο: «Δάσκαλος» από την ελληνική λέξη *διδάσκαλος*, *διδάσκων* ή *διδάσκεις* που σημαίνει αυτός που διδάσκει

«Δεν πρέπει πολλοί από εσάς να θεωρείτε δάσκαλοι, αδελφοί μου, γιατί ξέρετε ότι εμείς που διδάσκουμε θα κριθούμε αυστηρότερα.» (Ιακώβου 3:1-2)

«Υπήρχαν όμως και ψευδοπροφήτες ανάμεσα στο λαό, όπως θα υπάρχουν ψεύτικοι δάσκαλοι ανάμεσά σας. Θα εισαγάγουν κρυφά καταστροφικές αιρέσεις, αρνούμενοι ακόμη και τον κυρίαρχο Κύριο που τις αγόρασε — φέρνοντας γρήγορη καταστροφή στον εαυτό τους. Πολλοί θα ακολουθήσουν τους επαίσχυντους δρόμους τους και θα δυσφημήσουν τον δρόμο της αλήθειας. Στην απληστία τους (ελληνική πλεονεξία) αυτοί οι δάσκαλοι θα σας εκμεταλλευτούν με ιστορίες που έχουν φτιάξει». (2 Πέτρου 2:1-3)

Σχόλιο: «Ψεύτικος δάσκαλος» από το ελληνικό ψευδο-διδάσκαλοι με ψευδο που σημαίνει ψεύτικος και διδάσκαλοι που σημαίνει ή δάσκαλος.

**Σχόλιο:** Η απληστία αναφέρεται γενικά σε μια ανικανοποίητη επιθυμία για περισσότερα χρήματα, αλλά μπορεί επίσης να περιλαμβάνει μια υπερβολική επιθυμία για δύναμη ή κύρος.

*«Και στην εκκλησία ο Θεός όρισε πρώτα απ' όλους αποστόλους, δεύτερους προφήτες, τρίτους δασκάλους, μετά θαυματουργούς, επίσης εκείνους που έχουν χαρίσματα θεραπείας, εκείνους που μπορούν να βοηθήσουν άλλους, εκείνους με χαρίσματα διοίκησης και εκείνους που μιλούν με διάφορα είδη γλώσσες. Είναι όλοι απόστολοι; Είναι όλοι προφήτες; Είναι όλοι δάσκαλοι; Έχουν όλοι χαρίσματα θεραπείας; Μιλούν όλοι σε γλώσσες; Ερμηνεύουν όλοι;»(1 Κορινθίους 12:28-30)*

*«Ο άνθρωπος Χριστός Ιησούς, που έδωσε τον εαυτό του ως λύτρο για όλους τους ανθρώπους — η μαρτυρία που δόθηκε στον κατάλληλο καιρό. Και γι' αυτό διορίστηκε κήρυκας και απόστολος — αλήθεια λέω, δεν λέω ψέματα — και διδάσκαλος της αληθινής πίστης στους Εθνικούς».(1 Τιμόθεο 2:5-7)*

*«Αλλά έχει τώρα αποκαλυφθεί μέσω της εμφάνισης του Σωτήρα μας, του Χριστού Ιησού, ο οποίος κατέστρεψε τον θάνατο και έφερε στο φως τη ζωή και την αθανασία μέσω του ευαγγελίου. Και αυτού του ευαγγελίου διορίστηκε κήρυκος και απόστολος και δάσκαλος. Γι' αυτό υποφέρω όπως είμαι. Ωστόσο, δεν ντρέπομαι, γιατί ξέρω ποιον έχω πιστέψει, και είμαι πεπεισμένος ότι είναι σε θέση να φυλάξει ό,τι του εμπιστεύτηκα για εκείνη την ημέρα».(2 Τιμόθεο 1:10-12)*

Σχόλιο: «Κήρυξ» ή «κήρυγμα» προέρχεται από την ελληνική λέξη κηρυχ.

*«Και ο δούλος του Κυρίου δεν πρέπει να μαλώνει. Αντίθετα, πρέπει να είναι ευγενικός με όλους, ικανός να διδάσκει, όχι αγανακτισμένος. Εκείνους που του εναντιώνονται πρέπει να διδάξει απαλά, με την ελπίδα ότι ο Θεός θα τους χορηγήσει μετάνοια που θα τους οδηγήσει στη γνώση της αλήθειας και ότι θα συνέλθουν και θα ξεφύγουν από την παγίδα του διαβόλου, που τους έχει αιχμαλωτίσει κάνε το θέλημά του».(2 Τιμόθεο 2:24-26)*

Οι Χριστιανοί πρέπει να συμμετέχουν στη διδασκαλία με κάποιο τρόπο, Εβραίους 5:11. Μία από τις απαιτήσεις για τους βοσκούς, τους φύλακες ή τους φρουρούς, από την ελληνική λέξη επισκοπείς είναι να είναι επιδέξιοι στην επικοινωνία, ώστε να μπορούν να προτρέπουν και να επιπλήττουν εκείνους που έχει αναθέσει ο Θεός στη φροντίδα τους. Οι βοσκοί που μεταβιβάζουν τη διδακτική τους λειτουργία σε έναν αμειβόμενο επαγγελματία δεν φαίνεται να είναι βιβλική έννοια. Σύμφωνα με το εδάφιο Εφεσίους 4:12, οι βοσκοί πρέπει να «εξοπλίσουν τους αγίους για το έργο της διακονίας (διακονία), για την οικοδόμηση του σώματος του Χριστού».

#### Παραδείγματα πράξεων κάποιου υπηρέτη

Έτσι, κάθε Χριστιανός είναι ένας υπηρέτης που εκτελεί ένα έργο απαραίτητο για να διατηρήσει το σώμα του Χριστού ζωντανό. Επομένως, οι ακόλουθες γραφές παρέχουν μερικά παραδείγματα των πράξεών τους.

«Ας γνωρίσει, λοιπόν, όλος ο οίκος του Ισραήλ με βεβαιότητα ότι ο Θεός τον έκανε και Κύριο και Χριστό, αυτόν τον Ιησού που σταύρωσες.» 37 Και όταν το άκουσαν αυτό, κόπηκαν στην καρδιά και είπαν στον Πέτρο και στους υπόλοιπους Απόστολοι, «Αδελφοί, τι να κάνουμε 38 Και ο Πέτρος τους είπε: Μετανοήστε και βαφτιστείτε ο καθένας σας στο όνομα του Ιησού Χριστού για τη άφεση των αμαρτιών σας, και θα λάβετε το δώρο του Αγίου Πνεύματος;» . 39 Διότι η υπόσχεση είναι για εσάς και για τα παιδιά σας και για όλους όσους είναι μακριά, όλους όσους ο Κύριος ο Θεός μας καλεί κοντά του.» 40 Και με πολλά άλλα λόγια έδωσε μαρτυρία και συνέχισε να τους προτρέπει, λέγοντας: «Σώστε τον εαυτό σας, από αυτή τη στραβή γενιά." 41 Έτσι, όσοι έλαβαν τον λόγο του βαφτίστηκαν, και προστέθηκαν εκείνη την ημέρα περίπου τρεις χιλιάδες ψυχές. Η κοινωνία των πιστών. 42 Και αφοσιώθηκαν στη διδασκαλία και την κοινωνία των αποστόλων, στο σπάσιμο του το ψωμί και οι προσευχές 43 Και δέος επικράτησε σε κάθε ψυχή, και πολλά θαύματα και σημεία γίνονταν μέσω των αποστόλων, 44 και όλοι όσοι πίστευαν ήταν μαζί και είχαν όλα τα κοινά. (Πράξεις 2:36-45)

*«Και έγινε εκείνη την ημέρα μεγάλος διωγμός κατά της εκκλησίας της Ιερουσαλήμ, και διασκορπίστηκαν όλοι στις περιοχές της Ιουδαίας και της Σαμάρειας, εκτός από τους αποστόλους. 2 Ευσεβείς άντρες έθαψαν τον Στέφανο και έκαναν μεγάλο θρήνο γι' αυτόν. 3 Αλλά ο Σαούλ ερήμωσε την εκκλησία, και μπαίνοντας σπίτι μετά από σπίτι, έσυρε*

άντρες και γυναίκες και τους έβαλε στη φυλακή. 4 Και όσοι ήταν διασκορπισμένοι περιφέρονταν κηρύττοντας τον λόγο». (Πράξεις 8:1-5)

«Τώρα όσοι είχαν διασκορπιστεί από τον διωγμό σε σχέση με τον Στέφανο ταξίδεψαν μέχρι τη Φοινίκη, την Κύπρο και την Αντιόχεια, λέγοντας το μήνυμα μόνο στους Εβραίους. 20 Μερικοί όμως από αυτούς, άνδρες από την Κύπρο και την Κυρήνη, πήγαν στην Αντιόχεια και άρχισαν να μιλάνε και σε Έλληνες, λέγοντάς τους τα καλά νέα για τον Κύριο Ιησού. 21 Το χέρι του Κυρίου ήταν μαζί τους, και πολύς κόσμος πίστεψε και στράφηκε στον Κύριο». (Πράξεις 11:19-21)

«Τώρα αυτές τις ημέρες προφήτες κατέβηκαν από την Ιερουσαλήμ στην Αντιόχεια. 28 Και ένας από αυτούς, ονόματι Άγαθος, σηκώθηκε και προείπε από το Πνεύμα ότι θα γινόταν μεγάλος λιμός σε όλο τον κόσμο (αυτό έγινε στις ημέρες του Κλαυδίου). 29 Έτσι, οι μαθητές αποφάσισαν, ο καθένας ανάλογα με τις δυνατότητές του, να στείλει ανακούφιση στους αδελφούς που ζούσαν στην Ιουδαία. 30 Και το έκαναν, στέλνοντάς το στους πρεσβυτέρους με το χέρι του Βαρνάβα και του Σαούλ». (Πράξεις 11:27-30)

«Το Σάββατο βγήκαμε έξω από την πύλη της πόλης στο ποτάμι, όπου περιμέναμε να βρούμε έναν τόπο προσευχής. Καθίσαμε και αρχίσαμε να μιλάμε στις γυναίκες που είχαν μαζευτεί εκεί. 14 Μία από αυτές που άκουγαν ήταν μια γυναίκα που λεγόταν Λυδία, έμπορος πορφυρών υφασμάτων από την πόλη των Θυατείρων, η οποία ήταν λάτρης του Θεού. Ο Κύριος άνοιξε την καρδιά της για να απαντήσει στο μήνυμα του Παύλου. 15 Όταν αυτή και τα μέλη του σπιτικού της βαπτίστηκαν, μας κάλεσε στο σπίτι της. «Αν με θεωρείς πιστή στον Κύριο», είπε, «έλα να μείνεις στο σπίτι μου». Και μας έπεισε». (Πράξεις 12:12-13)

«Αυτός (ο Ηρώδης) προχώρησε στη σύλληψη και του Πέτρου. Αυτό έγινε κατά τις ημέρες των Αζύμων. 4 Και αφού τον έπιασε, τον έβαλε στη φυλακή, παραδίδοντάς τον σε τέσσερις ομάδες στρατιωτών για να τον φυλάνε, με σκοπό μετά το Πάσχα να τον βγάλουν στον λαό. 5 Έτσι, ο Πέτρος κρατήθηκε στη φυλακή, αλλά η εκκλησία έκανε ένθερμη προσευχή για αυτόν στον Θεό. ... αυτός (ο Πέτρος) πήγε στο σπίτι της Μαρίας, της μητέρας του Ιωάννη της οποίας το άλλο όνομα ήταν Μάρκος, όπου πολλοί ήταν συγκεντρωμένοι και προσεύχονταν». (Πράξεις 12:3-6 ... 13-15)

«Τον (τον Παύλο) συνόδευαν ο Σώπατρος, γιος του Πύρρου από τη Βέροια, ο Αρίσταρχος και ο Σέκουνδος από τη Θεσσαλονίκη, ο Γάιος από τη Δέρβη, ο Τιμόθεος επίσης, και ο Τύχικος και ο Τρόφιμος από την επαρχία της Ασίας. 5 Αυτοί οι άνδρες προχώρησαν και μας περίμεναν στην Τρωάδα. 6 Αλλά αποπλεύσαμε από τους Φιλίππους μετά τη γιορτή των αζύμων, και μετά από πέντε ημέρες ενώσαμε με τους άλλους στην Τρωάδα, όπου μείναμε επτά ημέρες. 7 Την πρώτη μέρα της εβδομάδας μαζευτήκαμε για να σπάσουμε ψωμί. Ο Παύλος μίλησε στον κόσμο και, επειδή σκόπευε να φύγει την επόμενη μέρα, συνέχισε να μιλάει μέχρι τα μεσάνυχτα». (Πράξεις 20:4-8)

«Μετά από τρεις μήνες σαλπάρουμε με ένα πλοίο που είχε ξεχειμωνιάσει στο νησί, ένα καράβι της Αλεξάνδρειας, με φιγούρα τους δίδυμους θεούς. Μπαίνοντας στις Συρακούσες, μείναμε εκεί για τρεις μέρες. Και από εκεί κάναμε σιρκοί και φτάσαμε στο Rhegium. Και μετά από μια μέρα φούντωσε νότιος άνεμος, και τη δεύτερη μέρα ήρθαμε στο Ruteoli. Εκεί βρήκαμε αδέρφια και μας προσκάλεσαν να μείνουμε μαζί τους για επτά ημέρες. Και έτσι, ήρθαμε στη Ρώμη. Και τα αδέρφια εκεί, όταν άκουσαν για εμάς, ήρθαν μέχρι το Φόρουμ του Αππίου και τις Τρεις Ταβέρνες να μας συναντήσουν. Όταν τους είδε, ο Παύλος ευχαρίστησε τον Θεό και πήρε θάρρος». (Πράξεις 28:11-16)

#### Προειδοποίηση προς όλους τους Χριστιανούς

Ο Πέτρος προειδοποίησε όλους τους Χριστιανούς: "Υπήρχαν επίσης ψευδοπροφήτες ανάμεσα στο λαό, όπως θα υπάρχουν ψεύτικοι δάσκαλοι ανάμεσά σας. Θα εισαγάγουν κρυφά καταστροφικές αιρέσεις αρνούμενοι ακόμη και τον κυρίαρχο Κύριο που τους αγόρασε - φέρνοντας γρήγορη καταστροφή στους εαυτούς τους. Πολλοί θα ακολουθήσουν τους επαίσχυντους τρόπους τους και θα φέρουν την οδό της αλήθειας σε ανυποληψία (για χρήματα, εξουσία, έλεγχο ή κύρος) αυτοί οι δάσκαλοι θα σας εκμεταλλευτούν με ιστορίες που έχουν φτιάξει. (2 Πέτρου 2:1-3)



**Σχόλιο:** Η πρόληψη της ψευδούς διδασκαλίας μπορεί να επιτευχθεί με την καλύτερη γνώση και κατανόηση των διδασκαλιών του Χριστού και των αποστόλων. Μια άλλη πιθανότητα ψευδούς διδασκαλίας μπορεί να προέλθει από ιεροκήρυκα του οποίου οι προσωπικές απόψεις και ερμηνείες είναι άγνωστες επειδή δεν έχουν αποκαλυφθεί πλήρως πριν από τη μίσθωση, (ενοικιαστής) – ένας λύκος με ένδυμα προβάτου – βλέπε 2 Τιμόθεο 4:3-5.

Το Άγιο Πνεύμα μέσω του αποστόλου Ιωάννη στην Αποκάλυψη 2 και 3 προειδοποίησε τους Χριστιανούς σε έξι εκκλησίες στην Ασία να μετανοήσουν (να αλλάξουν δρόμους) καθώς είχαν απομακρυνθεί ή σταδιακά απομακρύνονταν από τον Χριστό.

### Ερωτήσεις

1. Ποιοι θα γίνουν δάσκαλοι;
  - a. \_\_\_ Άνδρες
  - b. \_\_\_ Γυναίκες
  - c. \_\_\_ Και οι δύο – όλοι χριστιανοί
  
2. Ποια είναι η λειτουργία του ιεροκήρυκα του άμβωνα της Καινής Διαθήκης;
  - a. \_\_\_ Κάνε ένα κήρυγμα σε Χριστιανούς της επιλογής του όταν συνήλθε η εκκλησία
  - b. \_\_\_ Επισκεφθείτε τα μέλη, ιδιαίτερα τις χήρες και τα ορφανά
  - c. \_\_\_ Κήρυξε το Ευαγγέλιο
  - d. \_\_\_ Συζήτηση
  - e. \_\_\_ Δεν αναφέρεται ούτε παραδείγματα
  
3. Ο Πέτρος προειδοποίησε για ψεύτικους δασκάλους
  - a. \_\_\_ Έξω από το Σώμα του Χριστού
  - b. \_\_\_ Μέσα ή μεταξύ εκείνων στο Σώμα του Χριστού
  
4. Τι έκανε ο Παύλος όταν επέστρεψε στην Τρωάδα
  - a. \_\_\_ Κήρυξε ένα κήρυγμα
  - b. \_\_\_ Διεξαγωγή συζήτησης
  
5. Ποιοι είναι οι υπηρέτες που δεν πρέπει να τσακωθούν;
  - a. \_\_\_ Κήρυκες
  - b. \_\_\_ Γέροντες
  - c. \_\_\_ Γυναίκες
  - d. \_\_\_ Άνδρες
  - e. \_\_\_ Όλα τα παραπάνω